ORTODOKSİA

Ahlaki ve dinî resale

Müdir mes'ul
MELETİOS LUKAKİS

Mahal idare
FENER RUM PATRİKHANESİ

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

Περιοδικὸν ἠθικοθρησκευτικὸν

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

† Ο ΧΡΙΣΤΟΥΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΣ

Ἔτος ΙΒ'—ΚΠολις.—1 Ἀπριλίου - 3 Μαΐου 1937.—Τεῦχος 4

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΕΠΙ ΤΩι ΠΑΣΧΑ

† ΒΕΝΙΑΜΙΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ, ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩι ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΧΑΡΙΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝΔΟΞΩΣ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Α ριθμ. { Πρωτ. 670 / Διεκπ. 185

Ἀναπαριστώμενα τὰ γεγονότα τῶν τελευταίων ἡμερῶν τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν κατὰ τὴν διανυθεῖσαν Μεγάλην Ἑβδομάδα ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ναῷ παρακολουθήσαντες καὶ βαθύτατα ἐκ τῶν πλήρων ἱερᾶς μεγαλοπρεπείας ᾀσμάτων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἐπιβλητικῶν πενθίμων τελετῶν κατανυγέντες, ἔτι δὲ ἐν θλίψει γενόμενοι διὰ τὸ πολὺ

τῆς πρὸς τὸν πάσχοντα Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἀνθρωπίνης ἀχαριστίας καὶ κακίας, ἀποθώμεθα σήμερον, τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, τὴν λύπην ταύτην ἡμῶν καὶ φαιδρύνωμεν τὴν ὄψιν, ἐνωτισάμενοι χαρᾶς εὐαγγέλια τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, ὡς αἱ Μυροφόροι τότε γυναῖκες ἐκ τοῦ Ἀγγέλου.

Χριστὸς Ἀνέστη!

Σκιρτήσωμεν τοίνυν ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς καὶ πνεύματος καὶ προσηκόντως τὴν ἡμέραν ταύτην, τὴν κλητὴν καὶ ἁγίαν, τὰς λαμπάδας τῆς χαρᾶς ἐν ταῖς χερσὶ κρατοῦντες, πανηγυρίσωμεν καὶ τιμήσωμεν. Ἰδοὺ γὰρ διὰ τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως ὡς νεφέλη ἀπηλείφθησαν αἱ ἀνομίαι τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὡς γνόφος αἱ ἁμαρτίαι αὐτοῦ. Θανάτου ἑορτάζομεν σήμερον νέκρωσιν, Ἅδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου, ἀπαρχήν.

Ἡ γενικὴ ἐν τῷ κόσμῳ ταλαιπωρία καὶ ἀγωνία καὶ αἱ ἴδιαι ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν θλίψεις ἄς μὴ ἐπισκιάσωσι κατὰ τὴν πανίερον στιγμὴν ταύτην τὴν χαρὰν ἡμῶν. Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια. Τὸ ἱλαρὸν καὶ ἅγιον φῶς τῆς Λαμπροφόρου Ἀναστάσεως καταυγάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἂς διαλύσῃ καὶ διασκορπίσῃ τὸ σκότος τῆς ταλαιπωρίας ἡμῶν. Βαθέως πάντες κατανυγῶμεν σήμερον ἐν πίστει καὶ εὐσεβείᾳ καὶ ἐλπίδι ἐκ τοῦ μεγέθους τῆς θείας ἀγαθότητος καὶ χάριτος πρὸς ἡμᾶς.

Πανηγυρίζοντες δὲ προσκομίσωμεν ἐν πρώτοις καὶ ἡμεῖς τῷ ἐκ τοῦ Τάφου ὡς ἐκ παστοῦ προελθόντι Λυτρωτῇ τὰ μύρα τῆς εὐχαριστίας ἡμῶν, ἁγιότητι σκέψεων καὶ διαθέσεων καὶ πλούτῳ ἀγαθῶν αἰσθημάτων ἀπεργαζόμενοι ἑαυτοὺς ἀξίους τῆς πρὸς ἡμᾶς χάριτος, τῆς παραμυθίας καὶ τῶν δωρεῶν τοῦ Θεοῦ τῶν ἀπείρων. Εἶτα, λαμπρυνόμενοι ἐπὶ τῇ μεγάλῃ πανηγύρει ἀναζωπυρήσωμεν καὶ πολλαπλασιάσωμεν τὸν σύνδεσμον τῆς ἑνότητος, εἴπωμεν πρὸς πάντας, καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς, «ἀδελφοί», συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει.

Καὶ ἁπτότερον δέ, ἐνώπιον τοῦ ἐπιδαψιλευθέντος ἡμῖν οὐρανίου πλούτου τῆς θείας φιλανθρωπίας, τὸ φιλάδελφον καὶ τὸ φιλάνθρωπον τῆς χριστιανικῆς συνειδήσεως καὶ διαθέσεως ἡμῶν πρὸς τοὺς ἐν στερήσει καὶ ἀνάγκαις εὑρισκομένους ἀδελφοὺς ἡμῶν καὶ πρὸς τὸν πλησίον ἐν γένει ἐπιμαρτυροῦντες καὶ ἐνδεικνύμενοι, δαψιλέστερον κατὰ τὴν ἁγίαν ταύτην ἡμέραν ἀσκήσωμεν τὰ ἔργα τῆς εὐποιΐας καὶ τῆς ἐλεημοσύνης, συναντιλαμβανόμενοι τοῖς δεομένοις εἰς ἀνακούφισιν αὐτῶν καὶ παραμυθίαν.

Ταῦτα ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ἡμέρᾳ ἀπευθύνοντες πᾶσιν ὑμῖν, τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ πεφιλημένα, καὶ ἐν ἀγάπῃ συγχαίροντες καὶ εὐλογοῦντες ὑμᾶς, εὐχόμεθα ὅπως ὁ ἐνδόξως Ἀναστὰς Κύριος ἡμῶν καὶ Σωτὴρ ἐπιδαψιλεύῃ πάντοτε πλουσίαν τὴν χάριν καὶ τὴν χαρὰν τῆς Ἁγίας Αὐτοῦ Ἀναστάσεως ὑμῖν τε καὶ τοῖς οἴκοις ὑμῶν καὶ παραμυθῇ καὶ στηρίζῃ τὰ νοήματα ὑμῶν καὶ τὰς καρδίας.

Αὐτὸς καὶ εἰς ἅπασαν τὴν ἀνθρωπότητα ἀπλέτως ἐπιχύσαι τὸ φῶς καὶ τὴν χάριν τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ, ἵνα, ἀποστραφεῖσα τὴν ἔχθραν καὶ τὴν πλεονεξίαν, εἰλικρινῶς τὴν οὐρανόπεμπτον ἐγκολπωθῇ εἰρήνην, ἐν ᾗ μόνον δύναται ἵνα ὑπάρξῃ μόνιμος καὶ διαρκὴς διὰ τὰ ἄτομα καὶ τοὺς λαοὺς εὐημερία καὶ ἀσφάλεια ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀσφαλῶς βαδίσῃ τὴν ὁδὸν τοῦ θελήματος τοῦ Οὐρανίου Πατρός.

Χριστὸς Ἀνέστη, τέκνα ἡμῶν ἀγαπητά.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάσχα 1937.

† Ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν.

Η ΕΝ ΑΛΒΑΝΙΑι ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἐν ἐκτιμήσει βαθείᾳ τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐκκλ/κῶν καθόλου ἀναγκῶν τοῦ ἐν Ἀλβανίᾳ ὀρθοδόξου πληρώματος ἡ Ἐκκλησία μελετήσασα τὴν ὑποβληθεῖσαν αὐτῇ σχετικὴν εὐχὴν καὶ αἴτησιν τῶν ἁρμοδίων τῆς χώρας ταύτης παραγόντων, πολιτικῶν τε καὶ κοινοτικῶν, κατηύθυνε τὴν σκέψιν αὐτῆς εἰς ῥιζικὴν ἐπίλυσιν τοῦ ἀπὸ καιροῦ ἐκκρεμοῦντος ἐν Ἀλβανίᾳ ἐκκλ/κοῦ ζητήματος δι' εὐλογίας καὶ ἀναδείξεως τῆς ἐκεῖ ἐκκλ/κῆς ἐπαρχιακῆς περιοχῆς εἰς ἀνεξάρτητον καὶ αὐτοκέφαλον ἐκκλ/κὴν περιφέρειαν, μετὰ προηγουμένην προεξασφάλισιν πάντων ἐκείνων τῶν ὅρων ὅσοι ἀπαραιτήτως ἐνδείκνυνται πρὸς εὐόδωσιν μιᾶς καλῆς διοργανώσεως τῶν καθ' ἕκαστα τῆς ἐν λόγῳ περιοχῆς καὶ πρὸς ἐλευθέραν λειτουργίαν καὶ ὕπαρξιν τῆς τελευταίας ταύτης.

Καὶ πρὸς τοῦτο ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν σεβ. συνοδικῶν μητροπολιτῶν Δέρκων κ. Ἰωακεὶμ καὶ Ἡλιουπόλεως κ. Γενναδίου, ἐνεργοῦσα κατὰ πληρεξουσιότητα ἀπὸ μέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ οἱ ἐπίσημοι πληρεξούσιοι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἀλβανῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως Αὐτοῦ, ὅ τε δηλ. θεοφ. ἐπίσκοπος Συννάδων κ. Χριστοφόρος καὶ ὁ ἐντιμότ. κ. Ἰωσὴφ Κέδης, πρ. ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης ἐν Ἀλβανίᾳ, ἐν κοινῇ συνεδρίᾳ διατυπώσαντες ὁριστικῶς ἐν ἄρθροις καὶ ἐν συνόλῳ τὸ κείμενον τῆς ἤδη ἐν τῇ οὐσίᾳ προεγκριθείσης ἀμφοτέρωθεν «Συμφωνίας», ὑπέγραψαν αὐτήν, καθορίζουσαν σὺν ἄλλοις ὅτι ἡ Ἀλβανικὴ Πολιτεία θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν συγκροτηθησομένην αὐτοκέφαλον ὀρθ. ἐκκλησίαν τῆς χώρας αὐτῆς πλήρη αὐτοτέλειαν καὶ ἐλευθερίαν πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἐκκλ/κῆς αὐτῆς ζωῆς, ἧς ἓν στοιχεῖον εἶνε καὶ ἡ ἵδρυσις μορφωτικῶν θρησκευτικῶν ἱδρυμάτων καὶ ἱερατικῶν σχολῶν.

Τῇ ὑπογραφῇ τῆς ἐν λόγῳ Συμφωνίας ἐπηκολούθησε πατριαρχικὴ καὶ συνοδικὴ ἀπόφασις μετονομάσασα τὴν μὲν μητρόπολιν Δυρραχίου εἰς μητρόπολιν Τυράννων, Δυρραχίου καὶ Ἐλβασανίου, τὰς δὲ μητροπόλεις Κορυτσᾶς καὶ Βελεγράδων εἰς ἐπισκοπὰς Κορυτσᾶς καὶ Βερατίου - Αὐλῶνος -

Κανίνης, καὶ ἀναδείξασα εἰς ἰδιαιτέραν ὁμώνυμον ἐπισκοπὴν τὸ τμῆμα Ἀργυροκάστρου μετ' ἀπόσπασιν ἀπὸ τῆς μ/λεως Δρυϊνουπόλεως. Πρὸς πλήρωσιν δὲ τῶν οὑτωσὶ ὡς ἄνω διοργανωθεισῶν καὶ χηρευουσῶν ἐπαρχιῶν, μετὰ πρόβλησιν ὑποψηφίων πρὸς τῷ θεοφ. ἐπισκόπῳ Συννάδων καὶ τῶν συνοδευόντων αὐτόν: ὁσιολογ. Λαυριώτου Εὐλογίου Κουρίλα,— χειροτονηθέντος ἐν τῷ μεταξὺ (2 καὶ 3 Ἀπριλίου) εἰς διάκονον καὶ πρεσβύτερον ἐν τῷ πατρ. ναῷ ὑπὸ τοῦ σεβ. Μ. Χριστουπόλεως κ. Μελετίου — καὶ τοῦ ὁσιολ. κ. Παντελεήμονος Κοτόκου -- χειροτονηθέντος ὡσαύτως εἰς διάκονον μὲν τῇ Παρασκευῇ τῆς Γ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν (2 Ἀπριλ.) ἐν τῇ ἱ. μονῇ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐν Χάλκῃ ὑπὸ τοῦ σχολάρχου τῆς ἱ. Θεολ. σχολῆς σεβ. Μ/του Φιλαδελφείας κ. Αἰμιλιανοῦ, εἰς πρεσβύτερον δὲ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν (4 Ἀπρ.) ἐν τῷ ἐν Μακροχωρίῳ ἱ. ναῷ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ὑπὸ τοῦ σεβ. Μ/του Δέρκων κ. Ἰωακείμ— ἐξελέγησαν διὰ κανονικῶν συνοδικῶν ψήφων: μητροπολίτης Τυράννων, Δυρραχίου καὶ Ἐλβασανίου ὁ θεοφ. ἐπίσκοπος Συννάδων κ. Χριστοφόρος, ἐπίσκοπος Κορυτσᾶς ὁ ὁσιολογ. κ. Εὐλόγιος Κουρίλας καὶ ἐπίσκοπος Ἀργυροκάστρου ὁ ὁσιολογ. κ. Παντελεήμων Κοτόκος. Ἡ εἰς ἐπίσκοπον χειροτονία τῶν δύο τελευταίων ἐγένετο τῇ Δ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν (11 Ἀπρ.), ἐν μέσῳ ἀπείρου εὐλαβοῦς ἐκκλησιάσματος καὶ μετὰ προσφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις ἀπὸ μέρους χειροτονούντων καὶ χειροτονουμένων καταλλήλους τῇ περιστάσει, καὶ δὴ τοῦ μὲν ἐψηφισμένου Κορυτσᾶς Εὐλογίου ἐν τῷ πανσέπτῳ πατρ. ναῷ ὑπὸ τῶν σεβ. Μ/τῶν Χριστουπόλεως, Λαοδικείας καὶ Αἴνου, τοῦ δὲ ἐψηφισμένου Ἀργυροκάστρου Παντελεήμονος ἐν τῇ ἐν Χάλκῃ ἱ. μονῇ τῆς Ἁγίας Τριάδος ὑπὸ τῶν σεβ. Μ/τῶν Πριγκηπονήσων, Θεοδωρουπόλεως καὶ Φιλαδελφείας.

Ἡ ἱερὰ Σύνοδος μελετήσασα αἴτησιν τοῦ ἐν Βερατίῳ ὑπὸ καθαίρεσιν διατελοῦντος Ἀγαθαγγέλου Τσάμτση, ἐξαιτουμένου τὴν συγγνώμην τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἄρσιν τῆς κατ' αὐτοῦ ἐπιβληθείσης ποινῆς τῆς καθαιρέσεως, καὶ ἐκτιμήσασα τὰ ἐκδηλούμενα αἰσθήματα λύπης καὶ μετανοίας ἐφ' οἷς ἔσφαλλεν ἐν καιρῷ ἔναντι τῆς Ἐκκλησίας, παρέσχεν αὐτῷ τὴν συγγνώμην τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς ἄρσεως τῆς καθαιρέσεως, ἀναγνωρίσασα δ' ἅμα καὶ τὴν εἰς ἐπίσκοπον χειροτονίαν αὐτοῦ, ὄχι ὅμως καὶ τὴν εἰς ἐπίσκοπον Βελεγράδων ἐκλογὴν αὐτοῦ, διὰ πράξεως μὲν ἀπένειμεν αὐτῷ τὸν φιλώνυμον τίτλον Αὐλωνείας, ἐπισκοπῆς ὑποκειμένης ποτὲ τῇ μ/λει Δυρραχίου, ὡς τοιοῦτον δὲ ἐξέλεξε διὰ κανονικῶν ψήφων ἐπίσκοπον Βερατίου, Αὐλῶνος καὶ Κανίνης.

Ὡσαύτως διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους ἐπιεικῶς ἐκτιμήσασα τὰ ὑποβληθέντα ἀπὸ μέρους τοῦ ἐν Κορυτσᾷ ὑπὸ καθαίρεσιν διατελοῦντος Βασιλείου Μάρκου ἡ ἱ. Σύνοδος παρέσχεν αὐτῷ τὴν συγγνώμην τῆς Ἐκκλησίας διὰ

τῆς ἄρσεως τῆς καθαιρέσεως καὶ ἐπανέφερεν αὐτὸν εἰς ὃν καὶ πρότερον εἶχε βαθμὸν τοῦ πρεσβυτέρου.

Τῇ 12ῃ τρέχοντος μηνὸς Ἀπριλίου, ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ, ἡ Α. Θ. Παναγιότης ποιησαμένη ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τούτῳ συγκληθείσης ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου μακρὰν εἰσήγησιν ἐπὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν ἐν Ἀλβανίᾳ Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἐκήρυξε καὶ ηὐλόγησε, συνεπευλογούσης καὶ τῆς ἁγίας καὶ ἱ. Συνόδου, τὸ αὐτοκέφαλον τῆς Ἐκκλησίας ταύτης καὶ τὴν ἀνεξάρτητον διοργάνωσιν αὐτῆς ὑπὸ ἱ. Σύνοδον, ἔχουσαν πρόεδρον τὸν κατὰ καιροὺς «σεβασμιώτατον ἀρχιεπίσκοπον Τυράννων καὶ πάσης Ἀλβανίας», τὴν κατάταξιν αὐτῆς μεταξὺ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων αὐτοκεφάλων ἐκκλησιῶν, ἐρχομένης οὕτω μετὰ τὴν τῆς Πολωνίας, καὶ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ μ/του Τυράννων, Δυρραχίου καὶ Ἐλβασανίου εἰς ἀρχιεπίσκοπον Τυράννων καὶ πάσης Ἀλβανίας.

Ἐπηκολούθησεν ἡ ἀναγγελία τῆς ὡς ἄνω πατριαρχικῆς καὶ συνοδικῆς ἀποφάσεως τοῖς τε πληρεξουσίοις καὶ τοῖς ἱεράρχαις τῆς Ἀλβανίας ἐν ἐπὶ τούτῳ ἐπισήμῳ συνελεύσει ἐν τῇ Αἰθούσῃ τοῦ Μ. Συνοδικοῦ τῶν Πατριαρχείων, προεξαρχούσης τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, παρεδρευόντων τῶν σεβ. συνοδικῶν, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἀνωτέρων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν τμηματαρχῶν τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς, τοῦ ἐνταῦθα ἐντιμοτ. Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἀλβανίας κ. Ἀσὰφ Τζαζούλη καὶ ἱκανῶν ἐκεῖθεν προερχομένων καὶ ἐνταῦθα ἐγκατεστημένων ὀρθοδόξων χριστιανῶν. Μετὰ σχετικὴν πατριαρχικὴν προσφώνησιν καὶ εἶτα ὑπὸ τοῦ πανοσιολ. ἀρχιγραμμ. τῆς ἱ. Συνόδου ἀρχιμ. κ. Κυρίλλου ἀνάγνωσιν τοῦ Πατριαρχικοῦ καὶ Συνοδικοῦ Τόμου καὶ ὑπογραφὴν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν Συνοδικῶν, ἡ Α. Θ. Παναγιότης εὐχηθεῖσα ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς στηρίζῃ τὴν ἐν Ἀλβανίᾳ ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἐνδυναμῶν τοὺς ἐν αὐτῇ ποιμένας καὶ ποιμαινομένους, ἐπέδωκε τὸν Τόμον τῷ σεβ. ἀρχ/πῳ Τυράννων καὶ πάσης Ἀλβανίας κ. Χριστοφόρῳ, ὅστις μετὰ συγκινήσεως πολλῆς διατρανώσας τὰ εὐγνώμονα αἰσθήματα αὐτοῦ τε καὶ σύμπαντος τοῦ ὀρθοδόξου ἀλβανικοῦ πληρώματος διεβεβαίωσε περὶ τῆς ἀναλλοιώτου ἀγάπης, τιμῆς καὶ ἀφοσιώσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν Μητέρα Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ἀσπασθεὶς ἐν τέλει τὴν δεξιὰν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ ἀνταλλάξας τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν μετὰ τῶν σεβ. ἀρχιερέων. Τὸ αὐτὸ ἔπραξαν καὶ οἱ πανιερώτατοι ἐπίσκοποι Κορυτσᾶς καὶ Ἀργυροκάστρου. Τῇ 15 Ἀπριλίου, ἡμέρᾳ Πέμπτῃ, ἀνεχώρησεν ἡ Α. Σεβ. ὁ ἀρχ/πος Τυράννων μετὰ τῶν λοιπῶν ἱεραρχῶν καὶ τοῦ ἐντιμοτάτου κ. Ἰ. Κέδη, προπεμφθέντες ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ὑπὸ τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου κ. Ἀδαμαντίου ἀπὸ μέρους τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ ὑπὸ πολλῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν.

Πατριαρχικὸς καὶ Συνοδικὸς Τόμος περὶ εὐλογίας τοῦ Αὐτοκεφάλου τῆς ἐν Ἀλβανίᾳ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἀριθμ. Πρωτ. 609.

† Βενιαμὶν ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Τὴν ἐνυπάρχουσαν πρόνοιαν καὶ περιποίησιν ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, οἷα φιλόστοργος Μήτηρ, ἀδιαλείπτως πρὸς τὸ τῶν εὐσεβῶν ἄθροισμα ἐνδεικνυμένη, οὐ διαλείπει τοῖς προσήκουσιν ἑκάστοτε τῷ καιρῷ καὶ τῷ τόπῳ ἀντιληπτικοῖς τρόποις καὶ δαψιλεστέραις δέ, ἐπὰν δεήσῃ, ταῖς ἀπ' αὐτῆς δωρεαῖς πρὸς τὴν τῶν ἀναφαινομένων ἀναγκῶν θεραπείαν τὸ τῆς ἱερᾶς μερίμνης καθῆκον ἐπιτελοῦσα, ὥστε ἀπρόσκοπτον πάντοτε γίγνεσθαι κατ' αὐτοὺς τῶν οἰκείων ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων τὴν οἰκονομίαν καὶ μείζονα τὴν ἐν Κυρίῳ καρποφορίαν, ἥτις ἐστὶ δήπου τὸ τέλος τῆς ἐκκλησιαστικῆς μερίμνης καὶ διακυβερνήσεως.

Οὕτω δὴ καὶ νῦν, ἐπειδὴ οἱ ἐν τῷ παρὰ Θεοῦ εὐλογηθέντι νεαρῷ Ἀλβανικῷ κράτει εὐσεβεῖς ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἀπετάθησαν πρὸς τὸν καθ' ἡμᾶς Ἁγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ὑφ' οὗ τὴν ἀμφιλαφῆ σκέπην ἀπ' αἰώνων ὡς τιμία παρακαταθήκη περιείποντο καὶ χάριτι Χριστοῦ ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ μένοντες διεσώζοντο, καὶ θαρρούντως πρὸς αὐτὴν ὡς μητέρα φιλόστοργον τὰς παρούσας αὐτῶν ἐξέθεντο ἐκκλησιαστικὰς ἀνάγκας καὶ θερμὴν ὑπέβαλον εὐχὴν καὶ αἴτησιν περὶ εὐλογίας καὶ ἀνακηρύξεως τῆς κατ' αὐτοὺς ἐκκλησιαστικῆς περιοχῆς εἰς ἰδίαν αὐτοτελῆ καὶ αὐτοκέφαλον ἐκκλησιαστικὴν περιφέρειαν, ὡς μόνης τῆς τοιαύτης συγκροτήσεως ὑπὸ τὰς νέας αὐτῶν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων συνθήκας δυναμένης καλῶς πρὸς τὴν καλὴν οἰκονομίαν καὶ διεξαγωγὴν τῶν κατ' αὐτοὺς ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἐπαρκεῖν καὶ τὴν εὐσταθῆ αὐτῶν πρόοδον ἐν τῇ ὅλῃ προόδῳ τοῦ εὐλογημένου Ἀλβανικοῦ Κράτους ἀσφαλίζειν καὶ ἐμπεδοῦν, αὐτὸ δὲ τὸ θεοφρούρητον Ἀλβανικὸν Κράτος ἀξιοχρέως περὶ τῆς ἐν παντὶ ἀκωλύτου καὶ ἐλευθέρας προκοπῆς τῶν ἰδίων αὐτοῦ πολιτῶν προνοούμενον τῇ ἐν αὐτῷ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ πλήρη αὐτοτέλειαν καὶ ἐλευθερίαν ἐβεβαιώσατο, ἡ Μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῖν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, μετὰ φιλοστόργου πρὸς τὴν υἱϊκὴν αὐτῶν ταύτην αἴτησιν προσοχῆς ἀποβλέψαντες καὶ τὰς τῶν ἱερῶν κανόνων διατάξεις καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ πρᾶξιν ὁδηγὸν ἔχοντες, ἔγνωμεν εὐμενῶς τὸ πρὸς ἡμᾶς αἴτημα τοῦτο τῶν ἐν Ἀλβανίᾳ ἀγαπητῶν ἡμῖν κατὰ πνεῦμα υἱῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν ἀποδέξασθαι

καὶ τὴν παρ' ἡμῶν χορηγῆσαι εὐλογίαν καὶ κύρωσιν πρὸς τὴν ἀνεξάρτητον καὶ αὐτοκέφαλον ὀργάνωσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων αὐτῶν.

Ὅθεν καὶ συνοδικῶς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀποφαινόμενοι ὁρίζομεν καὶ ἀνακηρύττομεν, ἐν ὥραις αἰσίαις, ὅπως αἱ ἐν τῷ θεοσώστῳ Ἀλβανικῷ Κράτει περιλαμβανόμεναι ὀρθόδοξοι ἐπαρχίαι τε καὶ κοινότητες πᾶσαι ὑπάρχωσιν ἐφεξῆς συνηνωμέναι καὶ συγκεκροτημέναι εἰς μίαν αὐτοτελῆ καὶ αὐτοκέφαλον ἐκκλησιαστικὴν ὀργάνωσιν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὀρθόδοξος Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία Ἀλβανίας», ἡ Ἐκκλησία δὲ αὕτη, πνευματικὴ ἡμῶν ἀδελφὴ ὑπάρχουσα, διέπῃ καὶ διοικῇ ἐφεξῆς τὰ ἑαυτῆς ἀνεξαρτήτως καὶ αὐτοκεφάλως, κατὰ τὴν τάξιν καὶ τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα καὶ τῶν λοιπῶν Ἁγίων Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ὡς ὑπερτάτην ἑαυτῆς διοικητικὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν ἔχουσα καὶ ἀναγνωρίζουσα τὴν ἐκ τῶν κανονικῶν ἐν Ἀλβανίᾳ ὀρθοδόξων Ἀρχιερέων ἀπαρτιζομένην Ἱερὰν Σύνοδον, Πρόεδρον ἔχουσαν τὸν κατὰ καιρὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Τυράννων καὶ πάσης Ἀλβανίας. Πρὸς τήρησιν δὲ καὶ εἰς ἔνδειξιν καὶ οὕτω τῆς ἱερᾶς κανονικῆς ἑνότητος μετὰ τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ πασῶν τῶν Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν ἔχει τὸ καθῆκον ὁ ἑκάστοτε Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Τυράννων καὶ πάσης Ἀλβανίας ὅπως ἀναγγέλλῃ, κατὰ τὴν τάξιν τῆς Ἁγίας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὴν ἐκλογὴν καὶ ἀνάρρησιν αὐτοῦ δι' ἐνθρονιστηρίων Γραμμάτων τῇ καθ' ἡμᾶς τε Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ πάσαις ταῖς ἀδελφαῖς Ὀρθοδόξοις Αὐτοκεφάλοις Ἐκκλησίαις καὶ τὴν νενομισμένην παρέχῃ ἐπὶ τούτῳ ὁμολογίαν καὶ διαβεβαίωσιν περὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ τε καὶ τῆς πεπιστευμένης αὐτῷ Ἁγίας Ἐκκλησίας ἀπαρασφαλοῦς τηρήσεως τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ εὐσεβείας καὶ πάντων ὅσα οἱ θεῖοι καὶ οἱ ἱεροὶ Κανόνες καὶ ἡ τάξις τῆς Ἁγίας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας διακελεύονται, καὶ ὅπως μνημονεύῃ, κατὰ τὴν τάξιν, ἐν τοῖς διπτύχοις τοῦ ὀνόματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν λοιπῶν Ἁγιωτάτων Πατριαρχῶν καὶ Σεβασμιωτάτων Προέδρων τῶν Ἁγίων Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν. Ὁρίζομεν ἅμα ὅπως καὶ ἡ ἐν Ἀλβανίᾳ ἀδελφὴ Ἁγία Αὐτοκέφαλος Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία λαμβάνῃ τὸ Ἅγιον Μύρον παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ὡσαύτως συνίσταμεν ὅπως προκειμένου περὶ ζητημάτων ἢ ἀποριῶν γενικωτέρας ἐκκλησιαστικῆς φύσεως, ἐξερχομένων τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἐπὶ μέρους Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Τυράννων καὶ πάσης Ἀλβανίας ἀπευθύνηται πρὸς τὸν καθ' ἡμᾶς Ἁγιώτατον Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν θρόνον, δι' οὗ ἡ κοινωνία μετὰ πάσης Ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, καὶ ζητῇ οὕτω τὴν ἔγκυρον τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν γνώμην καὶ ἀντίληψιν.

Ταῦτα οὖν οὕτω δόξαντα καὶ συνοδικῶς ὑφ' ἡμῶν κατὰ τὴν τακτικὴν

συνοδικὴν συνεδρίαν τῆς 12ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἀποφασισθέντα καὶ κυρωθέντα, βεβαιοῦμεν πρὸς μόνιμον παραφυλακὴν καὶ δι τοῦ παρόντος Πατριαρχικοῦ ἡμῶν καὶ Συνοδικοῦ Τόμου, καταστρωθέντος καὶ ὑπογραφέντος ἐν τῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐν ἴσῳ δὲ καὶ ἀπαραλλάκτῳ ἀπολυθέντος καὶ σταλέντος καὶ τῷ Σεβασμιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Τυράννων καὶ πάσης Ἀλβανίας, τῷ ἐν Χριστῷ ἀγαπητῷ ἡμῖν ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ κυρίῳ Χριστοφόρῳ, τῷ Προέδρῳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἁγίας Ὀρθοδόξου Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας. Κύριος δὲ ὁ Θεός, χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς τοῦ πρώτου καὶ Μεγάλου Ἀρχιερέως καὶ Ποιμένος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, στηρίζοι ἐσαεὶ τὴν οὕτως ἐπ' αἰσίοις συστᾶσαν ἀδελφὴν Ὀρθόδοξον Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἀλβανίας καὶ αὔξοι καὶ προάγοι τὰ κατ' αὐτὴν τῇ χάριτι καὶ εὐλογίᾳ Αὐτοῦ, εἰς δόξαν τοῦ Ἁγίου Αὐτοῦ ὀνόματος καὶ ὠφέλειαν τοῦ κατ' αὐτὴν εὐσεβοῦς πληρώματος, χαρὰν δὲ ἅμα καὶ πασῶν τῶν ἁγίων ἀδελφῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αϡλζ' κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον (ιβ'), ἐπινεμήσεως Ε'.

† **Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Βενιαμὶν** ἀποφαίνεται.

† Ὁ Χαλκηδόνος **Μάξιμος**
† Ὁ Προύσης **Πολύκαρπος**
† Ὁ Σάρδεων καὶ Πισιδίας **Γερμανὸς**
† Ὁ Θεοδωρουπόλεως **Λεόντιος**
† Ὁ Χριστουπόλεως **Μελέτιος**
† Ὁ Αἴνου **Γερμανός**.
† Ὁ Δέρκων **Ἰωακεὶμ**
† Ὁ Πριγκηποννήσων **Θωμᾶς**
† Ὁ Ἡλιουπόλεως **Γεννάδιος**
† Ὁ Εἰρηνουπόλεως **Κωνσταντῖνος**
† Ὁ Λαοδικείας **Δωρόθεος**

Ἐπὶ τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Αὐτοκεφάλου ἀντηλλάγησαν τὰ κάτωθι τηλεγραφήματα καὶ ἀπελύθησαν τὰ ἐφεξῆς γράμματα.

Αὐτοῦ Μεγαλειότητα Βασιλέα τῶν Ἀλβανῶν **Ζῶγον Α'**,

Τύραννα.

Ἐπὶ εὐφροσύνῳ ἱστορικῷ γεγονότι ἀνακηρύξεως καὶ εὐλογίας Αὐτοκεφάλου Ὀρθοδόξου ἐν Ἀλβανίᾳ Ἐκκλησίας συγχαίρομεν ἐγκαρδίως Ὑμετέρᾳ Μεγαλειότητι ἐκφράζοντες ἅμα Αὐτῇ ἐνθέρμους εὐχαριστίας Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν, ἐφ αἷς Αὕτη ἐπεδείξατο εὐμενέσι διαθέσεσι πρὸς αἰσίαν λύσιν ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος. Κύριος κρατύνοι Ὑμετέραν Μεγαλειότητα πρὸς δόξαν εὐγενοῦς Ἀλβανικοῦ Ἔθνους καὶ ἐπ' ἀγαθῷ Ὀρθοδόξου αὐτόθι Ἐκκλησίας.

Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης **Βενιαμίν.**

12/4/1937.

Αὐτοῦ Παναγιότητα Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κύριον ***Βενιαμίν****,*

Ἰσταμπούλ.

Τύρανα, 14/4/937.

Λίαν συγκεκινημένος ἐκ τῶν στοργικῶν αἰσθημάτων, τὰ ὁποῖα ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης εὐηρεστήθη νὰ ἐκφράσῃ πρὸς ἐμὲ καὶ πρὸς τὸ Ἀλβανικὸν Ἔθνος καὶ τὴν Αὐτοκέφαλον Ὀρθόδοξον Ἀλβανικὴν Ἐκκλησίαν, σπεύδω νὰ διαβιβάσω πρὸς τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα μετὰ τῶν θερμοτέρων εὐχαριστιῶν μου τὰς εὐχὰς τὰς ὁποίας ποιοῦμαι διὰ τὴν προσωπικὴν Αὐτῆς εὐτυχίαν καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Ζώγου.

***

Ἐξοχώτατον Πρόεδρον Βασιλικῆς Ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως
κ. Κῶτσο Κόττα,

Τύρανα.

Ὑπογράψαντες ὁριστικὴν Συμφωνίαν ἀνεκηρύξαμεν καὶ ηὐλογήσαμεν σήμερον ἐν Συνόδῳ Ὀρθόδοξον ἐν Ἀλβανίᾳ Ἐκκλησίαν εἰς Αὐτοκέφαλον. Συγχαίροντες θερμῶς Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι, ἐντίμῳ Βασιλικῇ Κυβερνήσει, ἐπὶ εὐφροσύνῳ γεγονότι, ἐπικαλούμεθα τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐφ' Ὑμᾶς καὶ ἅπαντα τὸν εὐγενῆ Ἀλβανικὸν λαόν.

Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ***Βενιαμίν.***

12/4/937.

***

Αὐτοῦ Παναγιότητα Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κύριον ***Βενιαμίν****,*

Ἰσταμπούλ.

Τύραννα, 13/4/1937.

Εὐχαριστῶ θερμῶς τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα διὰ τὴν φιλόφρονα κοινοποίησιν Αὐτῆς, δι' ἧς εὐηρεστήθη νὰ μοὶ γνωστοποιήσῃ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ὁριστικῆς Συμφωνίας, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν ἀναγνώρισιν καὶ εὐλογίαν τῆς Αὐτοκεφάλου Ὀρθοδόξου Ἀλβανικῆς Ἐκκλησίας. Πιστὸς ἑρμηνευτὴς τῶν αἰσθημάτων ὑπὸ τῶν ὁποίων διαπνέεται ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις, τῆς ὁποίας ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προεδρεύω, προάγομαι ἵνα ὑποβάλω τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι καὶ ταῖς αὐτῶν Σεβασμιότησι, τοῖς μέλεσι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὰς ζωηροτέρας εὐχαριστίας μου διὰ τὸ εὐτυχὲς γεγονός, τὸ ὁποῖον συνήντησε παρὰ σύμπαντι τῷ Ἀλβανικῷ λαῷ

τὴν θερμοτέραν ὑποδοχήν. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι τὸ ὑψίστης ἱστορικῆς σημασίας διὰ τὸ Ἀλβανικὸν Ἔθνος γεγονὸς τοῦτο θὰ σημειώσῃ νέαν ἐποχὴν εὐτυχοῦς φιλίας εἰς τὰς πνευματικὰς σχέσεις μεταξὺ τῆς Ὀρθοδόξου Αὐτοκεφάλου Ἀλβανικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Μητρὸς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Παρακαλῶ τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα ὅπως ὁμοῦ μὲ τὰ σέβη μου δεχθῇ τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ υἱϊκοῦ μου σεβασμοῦ.

Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου ***Κόττα.***

* * *

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ***Βενιαμίν,***

Φανάριον,

Τύραννα, 26/4/937,

Ἀφικόμενοι αἰσίως θεωροῦμεν ἱερὸν καθῆκον ἐκφράσαι Ὑμετέρᾳ Θειοτάτῃ Παναγιότητι καὶ Ἁγίᾳ καὶ Ἱερᾷ Συνόδῳ θερμοτάτας εὐχαριστίας καὶ βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν καὶ Ὀρθοδόξου Ἀλβανικοῦ πληρώματος ἐπὶ πρόφρονι ἀποδοχῇ καὶ αἰσίᾳ λύσει ἐκκλησιαστικοῦ ἡμῶν ζητήματος. Κύριος διαφυλάξαι Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα ἔτη πάμπολλα.

Ἀρχιεπίσκοπος Χριστοφόρος
Ἰωσὴφ Κέδης
Κορυτσᾶς Εὐλόγιος
Ἀργυροκάστρου Παντελεήμων
Βερατίου Ἀγαθάγγελος
Παπᾶ Βασίλειος Μάρκου

* * *

Πατριαρχικὸν καὶ Συνοδικὸν Γράμμα πρὸς τὸ ἐν Ἀλβανίᾳ Ὀρθόδοξον πλήρωμα.

Ἀρ. Πρωτ.
618.

† Βενιαμίν, ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Εὐλαβέστατοι ἱερεῖς καὶ ἐντιμότατοι δημογέροντες, ἐπίτροποι, πρόκριτοι καὶ λοιποὶ πάντες εὐλογημένοι χριστιανοὶ τῶν ἐν Ἀλβανίᾳ ὀρθοδόξων ἐπαρχιῶν καὶ κοινοτήτων, τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ, παρ' ἡμῶν δὲ εὐχή, εὐλογία καὶ συγχώρησις.

Τὴν ἀποστολικὴν μέριμναν τῶν ἐν τῇ ἰδίᾳ ἑαυτῆς περιοχῇ καὶ πασῶν τῶν ἐν περιστάσεσι καὶ ἀνάγκαις εὑρισκομένων Ἐκκλησιῶν κανονικῶς ἀναδεδεγμένη ἡ καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτη Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία

οὐκ ἦν δυνατὸν ἵνα μὴ καὶ περὶ τῆς ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ εὐλογημένου Βασιλίου τῆς χώρας ὑμῶν, κατὰ τὴν σύστασιν αὐτοῦ, περιληφθείσης καὶ αὐτῇ κανονικῶς ὑποκειμένης Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος αὐτῆς, ὅπερ ἀπ᾽ αἰώνων ὡς τιμίαν παρακαταθήκην ἀείποτε ὑπὸ τὴν ἀμφιλαφῆ αὐτῆς περιεῖπε σκέπην, χαίρουσα ἐπὶ τῇ διαφυλάξει παρ᾽ αὐτῷ τῆς πατρῴας πίστεως καὶ εὐσεβείας, τὸ προσῆκον, οἷα μήτηρ φιλόστοργος, μεριμνήσῃ εἰς εὔρυθμον καὶ λυσιτελῆ καὶ τῶν κατ᾽ αὐτὸ ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων διευθέτησιν καὶ ὀργάνωσιν.

Καὶ ἐσκόπει μὲν ἡ καθ᾽ ἡμᾶς Ἐκκλησία ἵνα ἀπ᾽ αὐτῆς τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἀλβανικοῦ Κράτους χειραφετήσῃ κανονικῶς τὴν ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ Κράτους τούτου Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, μετὰ στοργῆς καὶ μετ᾽ εὐλογίας μητρικῆς τὸ αὐτοκέφαλον αὐτῇ ἐπιδαψιλεύουσα, ἀπεξεδέχετο ὅμως ἀγαθὰς πρὸς τοῦτο ὥρας, ὅπως ἡ διευθέτησις αὕτη γένηται κατὰ τρόπον σύμφωνον μὲν πρὸς τὴν ἱερὰν κανονικὴν τάξιν, πρόσφορον δὲ καὶ λυσιτελῆ πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ αὐτόθι ὀρθοδόξου λαοῦ καὶ τῶν ὑπάτων τῆς Ὀρθοδοξίας συμφερόντων ἐξυπηρετικόν.

Ὅθεν, ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ νῦν πάντων τῶν κατὰ τὴν Ἁγίαν ὑμῶν Ἐκκλησίαν οἰκονομίᾳ καὶ ἐπὶ τῇ ὑπὸ τοῦ θεοφρουρήτου ὑμῶν Κράτους βεβαιωθείσῃ πλήρει δι᾽ αὐτὴν αὐτοτελείᾳ καὶ ἐλευθερίᾳ, ἔτι δὲ καὶ τῇ τακτικῇ, χάριτι Θεοῦ, ἐπιτελέσει τῶν κατὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ἐν τῇ εὐλογημένῃ ὑμῶν χώρᾳ ἐπαρχιῶν, τῶν τε ἀπὸ χρόνου ἱκανοῦ ἐν χηρείᾳ γενομένων καὶ τῆς ἀρτισυστάτου ἐπισκοπῆς Ἀργυροκάστρου, ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐπιλαβομένη τῆς μελέτης καὶ ἐξετάσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος ὑμῶν, ἀσμένως ἀνεκήρυξε τὴν Ἐκκλησίαν ὑμῶν αὐτοκέφαλον, κατὰ τὴν τάξιν καὶ μεθ᾽ ὅλων τῶν κυριαρχικῶν δικαίων τῶν Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν.

Τοῦτο ἀσμένως ἀγγέλλοντες διὰ τοῦ παρόντος εὐχετικοῦ Πατριαρχικοῦ ἡμῶν καὶ Συνοδικοῦ Γράμματος ὑμῖν τοῖς ἐν τῷ Θεοφρουρήτῳ Κράτει τῆς Ἀλβανίας εὐλογημένοις ὀρθοδόξοις χριστιανοῖς, καὶ προτροπὰς καὶ ὑποθήκας ὑμῖν ἀπευθύνοντες, παραγγέλλομεν ἐκκλησιαστικῶς καὶ πατρικῶς ἵνα τοῦ λοιποῦ τὴν κατὰ τὸν ἡμέτερον Πατριαρχικὸν καὶ Συνοδικὸν Τόμον καθεστηκυῖαν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας, ἧς Πρόεδρος ἔσται ὁ ἑκάστοτε σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Τυράννων καὶ πάσης Ἀλβανίας, ἁπαξάπαντες ἀναγνωρίζητε ἀνωτάτην ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν, καὶ ταύτης ταῖς διαταγαῖς τε καὶ ἀποφάσεσι καὶ συνοδικαῖς πράξεσι πειθαρχῆτε καὶ ὑπείκητε εἰλικρινῶς καὶ εὐσυνειδήτως, ἑδραῖοι καὶ στερεοὶ καὶ ἀκράδαντοι ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς πίστεως τὴν εὐπαγῆ καὶ ἀσάλευτον ἱστάμενοι, καὶ ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ διατηροῦντες τὴν ὀρθόδοξον ὁμολογίαν, ἐν ᾗ

ἐγεννήθητε καὶ μετὰ τοῦ μητρῴου γάλακτος ἐθηλάσατε, ἐν ᾗ καὶ ηὐξήθητε, δι᾿ ἧς καὶ τὴν σωτηρίαν ἐλπίζετε.

Ἐπὶ τούτοις ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας πατρικῶς εὐλογοῦντες ὑμᾶς, συγχαίρομεν ὁλοψύχως ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ταύτῃ διευθετήσει τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ὑμῶν, ἐξ ἧς πολλὴ ἔσται, ὡς ἀκραδάντως πεποίθαμεν καὶ προσδοκῶμεν, ἡ ἐπάνθησις καὶ ἡ καρποφορία ἐν πᾶσιν, ἐπ᾿ ἀγαθῷ καὶ χαρᾷ πάντων ὑμῶν, χαρᾷ δὲ πολλῇ καὶ τῆς καθ᾿ ἡμᾶς Μητρὸς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ εὐχόμεθα ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τῇ οὕτω ἐπ᾿ αἰσίοις εἰς τὴν τάξιν πεφιλημένης ἐν Χριστῷ ἀδελφῆς κανονικῶς ἀναδειχθείσῃ φιλτάτῃ ἡμῖν τέως θυγατρὶ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀλβανίας, χαρίζηται πλουσίας πάντοτε τὰς σωτηριώδεις δωρεὰς Αὐτοῦ καὶ στηρίζῃ καὶ αὔξῃ καὶ προάγῃ τὰ κατ᾿ αὐτήν, ἐπιδαψιλεύῃ δ᾿ ἅμα ὑμῖν καὶ τοῖς τέκνοις καὶ τοῖς οἴκοις ὑμῶν καὶ παντὶ τῷ θεοφρουρήτῳ ὑμῶν Κράτει τῆς Ἀλβανίας τὴν εὐλογίαν Αὐτοῦ, πληθύνων καὶ εὐλογῶν διὰ πάσης ἀγαθωσύνης τοὺς κόπους καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ὑμῶν.

Αὐτοῦ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος σὺν τῇ παρ᾿ ἡμῶν εὐχῇ καὶ εὐλογίᾳ εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Μηνὶ Ἀπριλίῳ (ιβ′), ,αϡλζ′., ἐπινεμήσεως Ε′.

† *Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Βενιαμὶν*
διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.

† Ὁ Χαλκηδόνος ***Μάξιμος***
† Ὁ Προύσης ***Πολύκαρπος***
† Ὁ Σάρδεων καὶ Πισιδίας ***Γερμανὸς***
† Ὁ Θεοδωρουπόλεως ***Λεόντιος***
† Ὁ Χριστουπόλεως ***Μελέτιος***
† Ὁ Αἴνου ***Γερμανός.***
† Ὁ Δέρκων ***Ἰωακεὶμ***
† Ὁ Πριγκηπονήσων ***Θωμᾶς***
† Ὁ Ἡλιουπόλεως ***Γεννάδιος***
† Ὁ Εἰρηνουπόλεως ***Κωνσταντῖνος***
† Ὁ Λαοδικείας ***Δωρόθεος***

*
* *

Πατριαρχικὸν Γράμμα πρὸς τὰς Ὀρθοδόξους Αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας.

Ἀριθ. Πρωτ. 636.

† ***Μακαριώτατε καὶ Ἁγιώτατε Πάπα καὶ Πατριάρχα Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Νικόλαε, τὴν Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.***

Τῆς ὁριστικῆς διευθετήσεως τοῦ τοσοῦτον ἐπὶ μακρὸν ἀπασχολήσαντος τὴν καθ᾿ ἡμᾶς Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν Ἀλβανικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος ἄρτι ἐπιλαβόμενοι μετὰ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ ἀποβλέψαντες μετὰ φιλοστόργου προσοχῆς πρὸς τὴν καὶ

ἐσχάτως ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν αἴτησιν παρὰ τῶν ἐν τῷ νεαρῷ Ἀλβανικῷ Κράτει εὐσεβῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν καὶ τῶν ποιμένων αὐτῶν περὶ εὐλογίας καὶ ἀνακηρύξεως τῆς κατ' αὐτοὺς ἐκκλησιαστικῆς περιοχῆς εἰς ἰδίαν αὐτοτελῆ καὶ αὐτοκέφαλον ἐκκλησιαστικὴν περιφέρειαν, ὡς μόνης τῆς τοιαύτης τῶν κατ' αὐτοὺς ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων διοργανώσεως λυσιτελῶς δυναμένης τὴν ἐκκλησιασικὴν αὐτῶν πρὸς τὰς νέας περιστάσεις καὶ τὴν πολιτικὴν προσαρμόσαι ζωήν, ἔτι δὲ καὶ τὴν βεβαιωθεῖσαν τῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτῶν παρὰ τοῦ θεοφρουρήτου Κράτους τῆς Ἀλβανίας ἐν τῇ ἐφεξῆς αὐτῆς ζωῇ ἀκώλυτον ἐλευθερίαν καὶ αὐτοτέλειαν ὑπ' ὄψιν λαβόντες, ἔγνωμεν εὐμενῶς τὸ πρὸς ἡμᾶς αἴτημα τοῦτο τῶν εἰρημένων ἐν Ἀλβανίᾳ ἀγαπητῶν ἡμῖν κατὰ πνεῦμα υἱῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν ἀποδέξασθαι καὶ τὴν παρ' ἡμῶν χορηγῆσαι εὐλογίαν καὶ κύρωσιν πρὸς τὴν ἀνεξάρτητον καὶ αὐτοκέφαλον ὀργάνωσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων αὐτῶν.

Ὅθεν, αἰσίως καὶ τακτικῶς ἤδη πάντων συντελεσθέντων καὶ ἐκδοθέντος καὶ τοῦ νενομισμένου ἀπὸ ιβ' φθίνοντος μηνὸς Πατριαρχικοῦ καὶ Συνοδικοῦ Τόμου τῆς χειραφετήσεως, ἀνεδείχθη ἤδη καὶ συγκατηριθμήθη μεταξὺ τῶν Αὐτοκεφάλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ἡ ἐν Ἀλβανίᾳ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ὡς ἀδελφὴ ἐν Χριστῷ τοὐντεῦθεν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας καὶ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν λογιζομένη.

Τὰ οὕτω περὶ τῆς ἐν Ἀλβανίᾳ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῇ τοῦ Θεοῦ εὐλογίᾳ, συντελεσθέντα ἄσμενοι ἀνακοινούμενοι καὶ τῇ Ὑμετέρᾳ γερασμίᾳ καὶ περισπουδάστῳ Μακαριότητι, πεποίθαμεν ὅτι ἐγκάρδιον καὶ Αὐτή, ὡς καὶ πάντες οἱ τὴν διακυβέρνησιν τῶν ἐπὶ μέρους Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν ἀναδεδεγμένοι σεβάσμιοι καὶ ἀγαπητοὶ ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, αἰσθανθήσεται ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖ γεγονότι χαράν, καὶ διὰ τῆς ἀγάπης Αὐτῆς καὶ τῆς ἐκτιμήσεως ἀείποτε μέλλει περιβάλλειν τὸν προκαθήμενον τῆς νεωτέρας ταύτης ἀδελφῆς Ἐκκλησίας Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Τυράννων καὶ πάσης Ἀλβανίας κύριον Χριστοφόρον, μετὰ πάσης προφροσύνης εὐκαίρως αὐτῷ τὴν ἑαυτῆς συναντίληψιν ἐπιδαψιλεύουσα.

Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενοι Αὐτὴν καὶ αὖθις ἐν Κυρίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης ἀδελφικῆς

͵αϡλζ'. Ἀπριλίου ιθ'.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμίας Μακαριότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
† Ὁ ***Κωνσταντινουπόλεως Βενιαμίν.***

Σημείωσις.—Παρόμοιον τοῦ πρὸς τὸν Μακαρ. Π/χην Ἀλεξανδρείας γράμματος ἀπεστάλη καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς Μακαρ. Πατριάρχας καὶ Προέδρους τῶν Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν.

† ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΣΑΡΔΕΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΤΟΡΝΟΒΟΥ

Ὁ ἐλλόγιμος καθηγητὴς κ. Ἰβὰν Σνιεγκάρωφ ἐδημοσίευσε πρό τινος καιροῦ 259 ἔγγραφα ἐκ τοῦ « ***ἀρχαίου ἐκκλησιαστικοῦ κώδικος Τορνόβου*** *», τὰ πλεῖστα μὲν ἐν περιλήψει ὀλιγοστίχῳ, ἱκανὰ δὲ καὶ αὐτούσια καὶ μεταξὺ τῶν τελευταίων τούτων 19* ***ὑπομνήματα*** *ἀρχιερατικῶν ἐκλογῶν* [1]*. Τὰ « ὑπομνήματα » ταῦτα, πλὴν ἑνὸς σημειουμένου ἐν τῷ οἰκείῳ μέρει, τὸ πρῶτον ἐκδιδόμενα δὲν ἦσαν γνωστὰ κατὰ τὴν ὑφ᾽ ἡμῶν γενομένην πέρυσι δημοσίευσιν τῶν ἐπισκοπικῶν καταλόγων τῆς μητροπόλεως Τορνόβου* [2]*, διὸ καὶ ὀφείλομεν χάριτας τῷ ἐλλογίμῳ κ. καθηγητῇ ἐπὶ τῇ παρεχομένῃ ἡμῖν εὐχαρίστῳ ἀφορμῇ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐν λόγῳ ἐργασίας ἡμῶν. Ἀφορᾷ δὲ ἡ συμπλήρωσις αὕτη τοὺς καταλόγους ὄχι τῆς ἐπὶ μέρους ἐκκλησίας Τορνόβου, ἀλλὰ τῶν ἐπισκοπῶν αὐτῆς* ***Βράτζας, Λοφτσοῦ****, Πρεσλάβας καὶ* ***Τζερβενοῦ****, ἔτι δὲ καὶ τῆς* ***Ἀξιουπόλεως.***

***

1) Ἀξιούπολις.

Ἐκ τῶν πόλεων τῆς ἀρχαίας ἐπαρχίας Σκυθίας καὶ πιθανῶς καὶ ἐκ τῶν ἐπισκοπῶν τῆς πάλαι ποτὲ μ/πόλεως Τόμιδος. Εἰς τοὺς τελευταίους

---

1) *Annuaire* de l'Université de Sofia. Faculté de théologie Sofia. XI (1933-34) p. 1-60. XII (1934-35) p. 1-48. XIII (1935-36) p. 1-74.— Ὁ κῶδιξ οὗτος ἐπιγράφεται: «***Κατάστιχον τῆς ἐκκλισίας τῆς παναγίας παλοὺκ παζάρη, εἰς τὸ ὁποῖον γράφωμεν τὰ τῆς πολιτείας Τορνόβου ὅσον τὰ πολειτικᾶ τόσον ἐκκλησιαστικᾶ καὶ μοναστιριακᾶ, ἱερᾶ σκέβη νὰ γράφωνται εἰς τὸ παρὸν κατάστιχον*** ». Καὶ ὀλίγον κατωτέρω: «***τὸ παρὸν κατάστιχον ὑπάρχει ἀφιέρωμα τοῦ κὺρ δημητρίου στοϊάνου εἰς μνημώσινων αὐτοῦ καὶ τῶν γονέων Ἀμὴν 1763, Αὐγούστου πρώτη, εἰς Μέγαν Τούρναβον — ὁ γράψας ἐλάχιστος δούλος Ἰωάννης Χατζῆ Ἀθανασίου*** ». (XI σ. 1. XIII σ. 54).— 2) ***Θρακικά***, σύγγραμμα περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις «Θρακικοῦ Κέντρου». τόμ. Η′ (1937) σ. 110-189.

χρόνους ὁ τίτλος αὐτῆς ἐδίδετο ψιλωνύμως εἰς βοηθοὺς ἐπισκόπους τῆς μ/πόλεως Τορνόβου [3]).

***

— «Τῆς καθ' ἡμᾶς ἐπαρχίας Τορνόβου ἐκτεταμένης οὔσης καὶ τῶν ἤδη ἡμῖν ὑποκειμένων τόπων ἐπὶ πολὺ ἀφεστηκότων ἀπ' ἀλλήλων, ὥστε μὴ δύνασθαι τὸν κατὰ καιροὺς μ/την συνεχῶς ἐπισκέπτεσθαι καὶ εὐλογεῖν τοὺς ἐν αὐτοῖς χριστιανοὺς ἀρχιερατικῶς, ἐδέησε χειροτονηθῆναι, κατ' ἔκδοσιν πατριαρχικήν, ἐπίσκοπον ἐπ' ὀνόματι τῆς ποτὲ διαλαμψάσης πόλεως Ἀξιουπόλεως ἐπὶ τῷ παρέρχεσθαι καὶ εὐλογεῖν τοὺς ἐν τοῖς εἰρημένοις τόποις χριστιανούς...» — καὶ ἐξελέγη (Μάρτ. 1833) «ὁ πανοσιώτ. πρωτοσύγκελλος κὺρ ***Ἰωσήφ***», τῶν καν. ψήφων γενομένων ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐν Τορνόβῳ [4]).

— Διὰ τοὺς αὐτοὺς καὶ ἐν τῷ ἀνωτέρω ὑπομνήματι λόγους «ἀνεφάνη χρήσιμος ἡ ἀποκατάστασις τιτουλαρίου ἀρχιερέως ἐπισκεπτομένου ἐπιτροπικῶς» τοὺς χριστιανοὺς τῆς ἐπαρχίας Τορνόβου καὶ «δι' ἐκδόσεως πατριαρχικῆς» γενομένων κανονικῶν ψήφων ἐν τῷ «κατὰ τὸ Ἀλβανητοχώρι ἱ. ναῷ τοῦ ἁγίου Δημητρίου» — ἐξελέγη (Ἰούνιος 1850) «ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης ἐπισκοπῆς Ἀξιουπόλεως ὁ ὁσιώτατος ἡμέτερος πρωτοσύγκελλος κὺρ ***Ἱλαρίων***», προβιβασθεὶς κατὰ Μάρτιον 1852 εἰς τὴν ἐπισκοπὴν Λοφτσοῦ [5]).

2) Βράτσα.

Ἐκ τῶν νεωτέρων ἐπισκοπῶν τῆς μ/λεως Τορνόβου, μόλις ἱδρυθεῖσα τῷ 1781 ἐπὶ ΚΠόλεως Γαβριὴλ Δ' καὶ περιλαμβάνουσα τὰς κωμοπόλεις ***Βράτσαν***, ***Ράχοβον*** καὶ ***Πλεύναν*** καὶ τὰ περὶ αὐτὰς χωρία. Μετὰ τὸ βουλγαρικὸν σχίσμα δὲν ὑφίστατο διὰ τὸ Π/χεῖον ΚΠόλεως [6]).

***

«Ἐπειδὴ πατριαρχικῇ καὶ συνοδικῇ ὑπερoχικῇ ἐπιδαψιλευθείσῃ ἀδείᾳ τῷ κυριάρχῃ ἡμῶν πανιερ. μ/τῃ Τορνόβου... Καλλινίκῳ, κανονικῇ τε ἀδείᾳ τῆς αὐτοῦ σεβασμιωτάτης πανιερότητος καὶ προτροπῇ κυριαρχικῇ εὑρέθη εὔλογον προχειρισθῆναι κανονικὸν ἐπίσκοπον ἐπὶ

---

[3]) **G. Parthey**, Hieroclis Synekdemus et Notitiae graecae episc opalum. Berolini 1866. σ. 6 — **M. Le Quien**, Oriens Christianus t. I. 1231 — ***Μ. Ἑλλ. Ἐγκυκλ.*** Ε' σ. 45. — [4]) **Annuaire** XI σ. 47. — [5]) XII σ. 40. Ἡ χειροτονία ἐγένετο κατόπιν ἀδείας κανονικῆς τοῦ ΚΠόλεως Ἀνθίμου Δ' πρὸς τὸν μ/την Τορνόβου Νεόφυτον (***Κώδ.*** Πατρ. Ἀρχειοφ. ΚΖ' 338. 358. — [6]) Σύνταγμα ἱ. κανόνων κλπ. ***Ράλλη*** καὶ ***Ποτλῆ*** τόμ. Ε' 515. — ***Μ. Ε. Ἐγκ.*** Ζ' 757.

ζώσῃ πνευματικῇ ποιμαντορίᾳ τῶν κωμοπόλεων τούτων Βράτσας, Ραχόβου καὶ Πλεύνας καλουμένων καὶ τῶν περὶ αὐτὰς χωρίων, καὶ ἑπομένως προετράπημεν διὰ γράμματος τῆς αὐτοῦ πανιερότητος εἰς ἐκτέλεσιν τῶν καν. ψήφων τοῦ προχειρισθησομένου ἐν τῇ ρηθείσῃ ἐπισκοπῇ » — ἐξελέγη (1781) « ὁ ὁσιώτ. ἐν ἱερομον. καὶ ἀρχιμανδρίτης τῆς ἁγιωτ. ταύτης μ/λεως κὺρ ***Σεραφείμ*** », τῶν καν. ψήφων γενομένων « ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῆς ἁγιωτ. μ/λεως Τορνόβου « [7]).

« Τοῦ ἐν αὐτῇ (= τῇ ἐπισκοπῇ Βράτζας) ἐπισκοπεύοντος τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος » — ἐξελέγη (Σ/βρ. 1794) « ὁ ὁσιώτ. ἐν ἱερομ. κὺρ ***Σεραφείμ*** », τῶν καν. ψήφων γενομένων « ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ κειμένῳ κατὰ τὸ Ἀρβανιτοχώριον (Τορνόβου) » [8]).

Σωφρονίου « παντελῆ παραίτησιν οἰκείᾳ ἑαυτοῦ βουλῇ καὶ γνώμῃ αὐθαιρέτῳ πεποιηκότος » [9]) — ἐξελέγη (Μάϊος 1804) « ὁ ὁσιώτ. ἐν ἱερομον. καὶ ἀρχιμ. τῆς μ/λεως ταύτης Τορνόβου κὺρ ***Ἄνθιμος*** », τῶν καν. ψήφων γενομένων ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν Τορνόβῳ [10]).

Ἀνθίμου « μετατεθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς θεοφιλεστάτης ἐπισκοπῆς Λόφτσας » — ἐξελέγη (Ἰούλιος 1813) « ὁ ὁσιώτ. ἐν ἱερομον. ἀρχιμανδρίτης ἡμῶν κὺρ ***Μεθόδιος*** », τῶν καν. ψήφων γενομένων ἐν τῷ αὐτῷ ὡς ἄνω ἱ. ναῷ [11]).

Μεθοδίου « ἐκ περιστάσεως οἰκειοθελῶς ἀποδημήσαντος καὶ εἰς ἀλλοδαπὴν μεταστάντος » — ἐξελέγη (Μάρτ. 1833) « ὁ πανοσιολ. ἀρχιμ. κὺρ ***Ἀγάπιος*** » τῶν καν. ψήφων γενομένων ἐν τῷ αὐτῷ ὡς ἄνω ἱ. ναῷ [12]).

Ἀγαπίου « πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος καὶ εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς μεταστάντος » — ἐξελέγη (28 8/βρ. 1849) « ὁ ὁσιολογ. ἐν ἱερομον. κὺρ ***Παρθένιος***, γνώμῃ καὶ συναινέσει τοῦ σεβασμίου γέροντος ἁγίου Νικομηδείας, ἐνθέρμου ἐφόρου τοῦ κυριάρχου τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης ἱερωτ.

---

[7]) XI σ. 4. — [8]) XII. σ. 2. Ἄγνωστος ὁ ἐκμετρήσας τὸ ζῆν. Πιθανῶς ὁ ἀναφερόμενος ***Σεραφείμ***. — [9]) Πότε ἐξελέγη ὁ ***Σωφρόνιος***, ἄγνωστον, ἐκτὸς ἐὰν κατὰ λάθος ἐσημειώθη τὸ ὄνομα τοῦτο ἀντὶ ***Σεραφείμ***. Ὁ ***Σωφρόνιος*** ἐγένετο ἀργὸς κατὰ Σ/βριον 1800, καὶ παρῃτήθη κατὰ Σ/βρ. 1803. Καλλίνικος Δ΄ ἔγραψε — 13 Φβρ. 1804 — τῷ μ/τῃ Τορνόβου Δανιὴλ ὅπως ψηφίσῃ καὶ χειροτονήσῃ ἄλλον ἐπίσκοπον Βράτσας (***Κώδ***. Π. Ἀρχ. Γ΄ 43. 97. — Ἀρχιμ. ***Κ. Δελικάνη*** Πατρ. ἔγγραφα κλπ. Γ΄ 502). — [10]) XI. σ. 5. XIII. σ. 56. — [11]) XI. σ. 18. — [12]) XI. σ. 48. — Τῇ 14 Ἰουνίου 1830 Ἀγαθάγγελος Α΄ ἐπέτρεψε τῷ μ/τῃ Τορνόβου Κωνσταντίῳ ὅπως ψηφίσῃ καὶ χειροτονήσῃ νέους ἐπισκόπους ***Βράτσας*** καὶ ***Τζερβενοῦ*** εἰς ἀντικατάστασιν τῶν δραπετευσαντων ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν ***Μεθοδίου*** καὶ ***Νεοφύτου*** (***Κώδ***. Π. Ἀρχ. ΙΣΤ΄ 329). — Ὁ ***Ἀγάπιος*** ἐφονεύθη τῇ 13 8/βρ. 1849 (XII. σ. 24).

μ/του Τορνόβου», τῶν καν. ψήφων γενομένων ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ ΚΠόλεως [13]).

Παρθενίου «οἰκείᾳ βουλῇ καὶ αὐθαιρέτῳ γνώμῃ παντελῆ παραίτησιν ἐξ αὐτῆς πεποιηκότος» — ἐξελέγη (Δ/βρ. 1852) «ὁ ὁσιώτ. πρωτοσύγκελλος τῆς μ/λεως Τορνόβου κὺρ ***Δωρόθεος***», τῶν καν. ψήφων γενομένων «ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τοῦ ἁγίου Νικολάου κατὰ τὴν πολιτείαν Τορνόβου» [14]).

Δωροθέου «διὰ καν. ψήφων καὶ συνοδ. ἐκλογῆς μετατεθέντος καὶ προβιβασθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς ἁγιωτ. μ/λεως Νυσσάβας» — ἐξελέγη (Ν/βρ. 1860) «ὁ θεοφ. ἐπίσκοπος Βελίτζης κὺρ ***Παΐσιος***, γνώμῃ καὶ συναινέσει τοῦ σεβασμίου γέροντος ἁγίου Νικοδηδείας κὺρ Διονυσίου, ἐνθέρμου ἐφόρου τοῦ κανονικοῦ κυριάρχου τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης ... μ/του ἁγίου Τορνόβου κὺρ Γρηγορίου», τῶν καν. ψήφων γενομένων ἐν τῷ πατρ. ναῷ ΚΠόλεως [15]).

Παϊσίου «μετατεθέντος καὶ προβιβασθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς ἁγιωτ. μ/λεως Βιδύνης» — ἐξελέγη (26 8/βρ. 1872) «ὁ ὁσιολογιώτ. ἀρχιμ. κὺρ ***Νεόφυτος***», τῶν καν. ψήφων γενομένων ἐν τῷ πατρ. ναῷ ΚΠόλεως [16]).

3) Λόφτσα.

Ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐπισκοπῶν τῆς μ/λεως Τορνόβου, παύσασα νὰ ὑφίσταται διὰ τὸ Π/χεῖον ΚΠόλεως μετὰ τὸ βουλγαρικὸν σχίσμα [17]).

* * *

Θεοφάνης, ἀναφερόμενος κατὰ Μάϊον 1590 — ***Λαυρέντιος*** τῷ 1620 — ***Συμεών***, κατὰ Ν/βρ. καὶ Δ/βρ. 1639 [18]).

Κύριλλος· τούτου «προβιβασθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς ἁγιωτ. μ/λεως Σερρῶν» — ἐξελέγη (Δ/βρ. 1651) «ὁ ὁσιώτ. ἐν ἱερομ. κὺρ ***Ἰεζεκιὴλ***» τῶν καν. ψήφων γενομένων ἐν τῷ πατρ. ναῷ ΚΠόλεως. Τῇ 16 Αὐγ. 1673 προεβιβάσθη εἰς τὴν μ/λιν Τορνόβου [19])

---

13) *Κώδ.* Π. Ἀρχ. ΚΒ' 206. 281. Λ' 83. Ὁ ***Παρθένιος*** παρῃτήθη τῇ 20 Ν)βρ 1852 (XIII. σ. 6). — 14) XIII. σ. 6. 62. ***Κώδ.*** Π. Ἀρχ. ΛΒ' 444. — 15) XIII. σ. 39. Τὸ «ὑπόμνημα» εἶνε τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ ἐν ***Κώδ.*** Π. Ἀρχ. ΚΒ' σ. 372. — 16) ***Κώδ.*** Π. Ἀρχ. ΞΖ' 112. — 17) H. Gelzer ungendruckte u. ungenügend veröffenlichte texte der notitiae episcopatum. München. 1901. σ. 634 — ***Χρυσάνθου*** Ἱεροσολύμων συνταγμάτιον. Ἑνετία. 1715. σ. 72 — ***Ὀρθοδοξία*** περιοδ. ἐν ΚΠόλει τόμ. Γ' (1928) σ. 235 — Σύνταγμα ἱ. κανόνων ***Ράλλη-Ποτλῆ*** Ε' 515 — ***Μ. Ἑ. Ἐγκ.*** ΙΣΤ' 187. — Le Quien ὡς ἀνωτ. Ι' 1233. — 18) W. Regel analecta byzantino-russika Petropoli. 1891. σ. 90— ***Κώδ.*** Πατρ. Ἀρχ. Α'. 104. 367. — ***Νομικὴ Συναγωγὴ*** Δοσιθέου Ἱεροσολύμων χειρόγραφος σ. 324. — 19) ***Νομ.*** Συναγωγὴ σ. 245. 270.

Ἰωακείμ, τέλη ιζ' καὶ ἀρχὰς ιη' αἰῶνος [20]).

Γεννάδιος· τούτου θανόντος « φονείῳ χειρί »—ἐξελέγη (Ἀπρ. 1730) ὁ ὁσιώτ. πρωτοσύγκ. τῆς μ. Καισαρείας κὺρ. ***Παρθένιος*** [21]).

Παΐσιος ἀναφερόμενος τῇ 25 Φεβρ. 1749· τούτου « πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος καὶ τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος » — ἐξελέγη (Ἀπρ. 1757) « ὁ ὁσιώτ. ἐν ἱερομ. κὺρ ***Ἄνθιμος*** », γνώμη τοῦ μ. Τορνόβου Θεοφίλου, τῶν καν. ψήφων γενομένων ἐν τῷ πατρ. ναῷ ΚΠόλεως [22]).

Ἀνθίμου « εἰς ἔσχατον γῆρας ἐληλυθότος καὶ ἐμπαθοῦς ἀποκαταστάντος, οὐχ ἧττον δὲ καὶ ἐγκληματίου... (καὶ) τῆς ἐκείνου θεοφιλίας πρὸ ἱκανῶν ἤδη χρόνων τὰς διατριβὰς ἐν Βουκουρεστίῳ ποιουμένης καὶ οὐδόλως φροντιζούσης περὶ τῆς κατ' ἄμφω σωτηρίας (τοῦ ποιμνίου) » — ἐξελέγη (Ἰούλιος 1813) « ὁ θεοφ. ἐπίσκοπος ἅγιος Βράτζας κὺρ ***Ἄνθιμος*** » τῶν καν. ψήφων γενομένων ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν Τορνόβῳ [23]).

Ἀνθίμου « γνώμῃ πατριαρχικῇ καὶ συνοδικαῖς ψήφοις εἰς τὸν θρόνον τῆς ἁγιωτ. μ/λεως Πελιγραδίου μετατεθέντος » — ἐξελέγη (Ἰούλιος 1827) « ὁ ὁσιώτ. ἐν ἱερομον. κὺρ ***Διονύσιος***, ἀδείᾳ πατριαρχικῇ καὶ συνοδικῇ συναινέσει », τῶν καν. ψήφων γενομένων ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν Τορνόβῳ [24].

Διονυσίου « πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος καὶ πρὸς τὰς οὐρανίους μονὰς μεταστάντος » — ἐξελέγη (Σ/βρ. 1845) « ὁ ὁσιολογ. πρωτοσύγκελλος κὺρ ***Μελέτιος*** », γνώμη τοῦ μ. Τορνόβου Νεοφύτου, τῶν καν. ψήφων γενομένων ἐν τῷ πατρ. ναῷ ΚΠόλεως [25]).

Μελετίου « διὰ τὰς ἐναντίον αὐτοῦ κινηθείσας ἀγωγὰς τῶν χριστιανῶν αὐτοῦ καί τινας κανονικὰς αὐτοῦ παρεκτροπάς, ἐκπτώτου ἀπ' αὐτῆς δεόντως γενομένου » — ἐξελέγη (16 Ἰουλ. 1848) « ὁ ἀρχ/πος πρ. Πωγωνιανῆς κὺρ ***Μελέτιος***, κατὰ λόγον μὲν προεδρικόν, ὀφειλὴν δὲ φυλάττειν ἀπαρεγκλίτως τὰ τῆς ἀφοσιώσεως καὶ ὑπακοῆς καθήκοντα πρὸς τὸν κανονικὸν κυριάρχην τῆς ἁγιωτ. ταύτης ἐπισκοπῆς μ/την Τορνόβου Ἀθανάσιον », τῶν καν. ψήφων γενομένων ἐν τῷ πατριαρ. ναῷ ΚΠόλεως [26]).

Μελετίου « προνοίᾳ ἐκκλ/κῇ εἰς τὸν θρόνον τῆς ἁγιωτ. μ/λεως Δράμας προβιβασθέντος », — ἐξελέγη (Μάρτιος 1852) « ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος

---

20) ***Δελτίον*** ἱστορ. καὶ ἐθνολογ. ἑταιρείας τῆς Ἑλλάδος τόμ. Γ' 473. — 21) ***Α. Κεραμέως*** ἱεροσολυμ. βιβλιοθήκη Α' 217. — Πιθανῶς τοῦτον διεδέχθη ὁ ***Παΐσιος***. — ***Κώδ.*** Π. Ἀρχ. Δ' 129. — 22) ***Κώδ.*** Π. Ἀρχ. Δ' 197. — 23) ΧΙ' σ. 17. — 24) ΧΙ' σ. 29. — ***Κώδ.*** Π. Ἀρχ. ΙΔ' 114. ΙΣΤ' 65. — 25) ***Κώδ.*** Π. Ἀρχ. ΚΒ' 89. — 26) ***αὐτόθι*** σ. 173.

Ἀξιουπόλεως κὺρ ***Ἱλαρίων*** », τῶν καν. ψήφων γενομένων ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν Τορνόβῳ. Καθῃρέθη κατὰ Ἰανουάριον 1872, ὡς ἀποτολμήσας ἵνα ἀποσκιρτήσῃ τῆς κανονικῆς αὐτοῦ ὑποταγῆς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν [27].

Δ) Πρεσλάβα.

Τὸ κατ᾽ ἀρχὰς ἐνοριακὴ ὑπάρχουσα τῆς μ/λεως Μαρκιανουπόλεως περιβάλλεται ἀργότερον δι᾽ ἰδιαιτέρας σημασίας ἐκκλ/κῆς, χρηματίσασα ἐπί τι διάστημα (θ´ αἰὼν) ἕδρα τοῦ βουλγάρου ἀρχιεπισκόπου. Ἀπὸ τοῦ τέλους τουλάχιστον τοῦ ιστ´ αἰῶνος συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν ἐπισκοπῶν τῆς μ/λεως Τορνόβου, τιμηθεῖσα κατὰ Ἰούλιον 1830 καὶ εἰς ***μητρόπολιν***, « δι᾽ εὐλόγους αἰτίας ἀπαιτοῦσαν καὶ ἀναγκαίως χρήζουσαν τῆς τοιαύτης προνοίας καὶ φιλοτιμίας ἐκκλ/κῆς ». Μετὰ τὸ σχίσμα ἔπαυσεν αὕτη ὑφισταμένη διὰ τὸ Π/χεῖον ΚΠόλεως [28].

***

Σπυρίδων ἀναφερόμενος κατὰ Μάϊον 1590 — ***Γρηγόριος***, τῇ 4ῃ Ν/βρ. 1620 — ***Καλλίνικος***, κατὰ Σ/βρ. 1623. Ἰανουαρ. 1630. Σ/βρ. 1636 [29].

Νεκτάριος, ἱερομόναχος, ψηφισθεὶς ἐν τῷ πατρ. ναῷ ΚΠόλεως τῇ 15 Δ/βρ. 1680. — Σωφρόνιος, ἀναφερόμενος τέλη ιζ´ καὶ ἀρχὰς ιη´ αἰῶνος [30].

Παρθένιος· τούτου « πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος » — ἐξελέγη (9 Ν/βρ 1747) « ὁ πανοσ. ἱερομ. κὺρ ***Γεδεὼν*** » γνώμῃ τοῦ μ. Τορνόβου Ἀνθίμου, τῶν καν. ψήφων γενομένων ἐν τῷ πατρ. ναῷ ΚΠόλεως [31].

Νεόφυτος, ἀναφερόμενος τῷ 1781, κατὰ Σ/βρ. 1790, Μάϊον 1804 [32]· τούτου « τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος καὶ εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς μεταστάντος » — ἐξελέγη (8/βρ. 1809) « ὁ ὁσιώτ. ἐν ἱεροδιακόνοις διάκονος τοῦ μακαρίτου (Νεοφύτου) κὺρ ***Ἄνθιμος*** », τῶν καν. ψήφων γενομένων ἐν τῷ καθεδρικῷ ἱ. ναῷ τῶν ἁγ. Ἀποστόλων, ἐν Τορνόβῳ [33].

---

27) *αὐτόθι* σ. 233 — ***Κώδ*** ΞΖ´ 75 — XIII´ ὡς ἄνω σ. 4. 61. — 28) H. Gelzer ungedr. κλπ. σ. 624. — ***Ράλλη-Ποτλῆ*** Ε´ 520 — ***Χρυσάνθου*** συνταγμάτιον σ. 72 — ***Ὀρθοδοξία*** Γ´ 235 — ***Μ. Ἑ. Ἐγκ.*** Ζ´ 672. 674. Κ´ 640. 641. 668 — Le Quien I´ 1233. — 29) W. Regel ὡς ἀνωτ. σ. 90. ***Κώδ.*** Π. Ἀρχ. Α´ 104. 210. 243. Β´ 23 — ***Κ. Δελικάνη*** πατρ. ἔγγραφα Β´ 1 — ***Νομ.*** Συναγ. σ. 314 — ***Σάρδεων Γερμανοῦ*** συμβολὴ εἰς τοὺς πατρ. καταλόγους ΚΠόλεως. τόμ. Α´ ΚΠολις. (1935) σ. 201. — 30) ***Νομ. Συν.*** 223 — ***Κ. Σάθα*** Μεσαιων. βιβλιοθήκη τόμ. Γ´ σ. 601 — ***Δελτίον*** ἱστορ. καὶ ἐθνολ. κλπ. Γ´ 473. — 31) ***Κώδ.*** Π. Ἀρχ. Δ´ 106. — 32) XI´ σ. 5. 16. XII´ σ. 2. — 33) XI´ σ. 16.

Ἀνθίμου «διὰ καν. ψήφων καὶ συνοδ. ἐκλογῆς μετατεθέντος καὶ προβιβασθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς ἁγιωτ. μ. Βιδύνης», — ἐξελέγη (Ἰούλιος 1831) «ὁ ὁσιώτ. ἀρχιμ. κὺρ ***Γρηγόριος***», τῶν καν. ψήφων γενομένων ἐν τῷ πατρ. ναῷ ΚΠόλεως[34]).

Γρηγορίου «διὰ τὰ ἀναφυέντα ἐκεῖ σκάνδαλα καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ δυσαρέσκειαν τῶν ἐπαρχιωτῶν χριστιανῶν τέλεον ἀπομακρυνθέντος ἀπ' αὐτῆς καὶ οἰκειοθελῶς παραιτησαμένου», — ἐξελέγη (Ἀπρ. 1833) «ὁ ὁσιολ. ἐν ἱερομ. κὺρ ***Γεράσιμος***, ὁ καὶ ἀρχιδιάκονος εὐδοκίμως προχρηματίσας τῆς ἁγιωτ. μ. Ἀδριανουπόλεως», τῶν καν. ψήφων γενομένων ἐν τῷ αὐτῷ ὡς ἄνω ἱ. ναῷ[35]).

Γερασίμου «μετατεθ. καὶ προβιβ. διὰ συνοδ. ἐκλογῆς καὶ ψηφοφορίας εἰς τὸν θρόνον τῆς ἁγιωτ. μ. Πελαγωνίας», — ἐξελέγη (Ἰούνιος 1840) «ὁ πανοσιολ. ἐν ἱερομ. κὺρ ***Πορφύριος***, δευτερεύων χρηματίσας τῆς προσκυνητῆς ἡμῶν αὐτοῦ θειοτάτης παναγιότητος», τῶν καν. ψήφων γενομένων ἐν τῷ αὐτῷ ἱ. ναῷ[36]).

Πορφυρίου «μετατεθ. καί προβιβ. εἰς τὸν θρόνον τῆς ἁγιωτ. μ. Βάρνης», — ἐξελέγη (5 Μαρτ. 1847) «ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος Ἀργυρουπόλεως κὺρ ***Διονύσιος***», τῶν καν. ψήφων γενομένων ἐν τῷ αὐτῷ ἱ. ναῷ[37]).

Διονυσίου «διὰ καν. ψήφων καὶ συνοδ. ἐκλογῆς προβιβ. καὶ ἀποκατασταθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς ἁγιωτ. μ. Κρήτης», — ἐξελέγη (17 Δ/βρ. 1850) «ὁ θεοφ. ἐπίσκοπος Συνάδων κὺρ ***Βενιαμίν***», τῶν καν. ψήφων γενομένων ἐν τῶ αὐτῷ ἱ. ναῷ[38]).

Βενιαμὶν «διὰ λόγους εὐλόγους ἐκκλ/κοὺς ἐκπτώτου ἀπ' αὐτῆς γενομένου καὶ τέλεον ἀπομακρυνθέντος» — ἐξελέγη (23 Μαΐου 1861) «ὁ ὁσιολογ. ἀρχιμ. ἐν ἱερομ. κὺρ ***Ἄνθιμος***», τῶν καν. ψήφων γενομένων ἐν νῷ αὐτῷ ἱ. ναῷ[39]).

Ἀνθίμου προβιβασθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς ἁγιωτ. μ. Βιδύνης τῇ 13 Ἀπρ. 1868, — ἐξελέγη (23 8/βρ. 1872) «ὁ ὁσιολογ. ἀρχιμ. κὺρ ***Προκόπιος***», τῶν καν. ψήφων γενομένων ἐν τῷ αὐτῷ ἱ. ναῷ[40]).

5) Τζερβενός.

Ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐπισκοπῶν τῆς μητροπόλεως Τορνόβου. Σωφρόνιος Γ' κατὰ Μάϊον 1865 προήγαγεν αὐτὴν εἰς ***μητρόπολιν*** «δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπαιτοῦσαν καὶ ἀνάγκης χρήζουσαν τῆς τοιαύτης προ-

---

34) ***Κώδ.*** Π. Ἀρχ. ΙΔ' 200. — 35) ***αὐτόθι*** σ. 220. — 36) ***αὐτόθι*** σ. 367. — 37) *Κώδ* ΚΒ' 146. — 38) ***αὐτόθι*** σ. 218. — 39) ***αὐτόθι*** σ. 403. *Κώδ.* ΞΖ' 30. — 40) ***Κώδ.*** ΞΖ' 113.

νοίας καὶ φιλοτιμίας ἐκκλ/κῆς». Κατ' Αὔγουστον 1875 τῆς ἐπαρχίας ταύτης Τζερβενοῦ ἡ πνευματικὴ ἐπιτήρησις καὶ προστασία ἀνετέθη προεδρικῶς τῷ μητροπολίτῃ Βάρνης 41).

* * *

Ἱερεμίας, ἀναφερόμενος κατὰ Μάϊον 1590—***Γρηγόριος***, τῷ 1616—***Καλλίνικος***, τῇ 4 Ν/βρ. 1620 — ***Γρηγόριος***, κατά Μάϊον 1635 — ***Γαβριήλ***, κατὰ Δ/βρ. 1651. Φεβρ. 1652. Ἰούνιον 1653 — ***Ἰωσήφ***, κατὰ Ἰούλιον 1668. Ἰανουάριον 1671 — ***Διονύσιος***, τέλη ιζ' καὶ ἀρχὰς ιη' αἰῶνος 42).

Νεόφυτος, ἀρχιερατεύων ἤδη τῷ 1769· τούτου «μεταναστάντος τῆς ἐπισκοπῆς ἐκείνης καὶ ἀπροστάτευτον αὐτὴν καταλιπόντος καὶ δὴ καὶ ἐν ἀλλοδαπῇ τὰς διατριβὰς ποιουμένου καὶ ταῦτα προσκληθέντος πολλάκις διὰ γραμμάτων τοῦ κυριάρχου τῆς αὐτῆς ἐπισκοπῆς εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ λογικοῦ ἐκείνου ποιμνίου...» καὶ εἶτα ἐκπεσόντος κανονικῶς τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης — ἐξελέγη (Ἰανουάριος 1772) «ὁ ὁσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις κὺρ ***Νεόφυτος***, ἀρχιδιάκονος τῆς ἁγιωτάτης μ/λεως Τορνόβου, τῶν κανονικῶν ψήφων γενομένων ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ ΚΠόλεως, κοινῇ συνδιασκέψει καὶ γνώμῃ τοῦ ἐν αὐτῇ ἐνδημοῦντος μ/του Τορνόβου Καλλινίκου 43).

Νεοφύτου «καθαιρέσει παντελεῖ καθυποβληθέντος δι' ἡμετέρου πατριαρχ. καὶ συνοδικοῦ γράμματος ἕνεκα τῶν κανονικῶν αὐτοῦ ἐγκλημάτων καὶ ἀμετακλήτως ἐκπεπτωκότος τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης καὶ μὴν καὶ ὑπερορίου γεγονότος διὰ βασιλικοῦ προσκυνητοῦ ὁρισμοῦ» — ἐξελέγη (Μάρτιος 1780) «ὁ ὁσιώτ. ἐν ἱερομον. καὶ πρωτοσύγκελλος τῆς ἁγιωτ. τάτης μ/λεως Τορνόβου ***Κύριλλος***», τῶν κανονικῶν ψήφων γενομένων ἐν τῷ πατριαρχ. ναῷ ΚΠόλεως, τῇ συναινέσει καὶ συμψηφοφορίᾳ τοῦ ἐν ΚΠπόλει ἐνδημοῦντος μ/του Τορνόβου Καλλινίκου 44).

Κυρίλλου «τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος καὶ πρὸς τὰς οὐρανίους μονὰς μεταστάντος» — ἐξελέγη (Ἰούλιος 1804) «ὁ ὁσιώτατος ἐν ἱερομ. πρω-

---

41) Gelzer ungedr. κλπ. σ. 634 — ***Χρυσάνθου*** συνταγμ. σ. 72 — ***Ὀρθοδοξία*** Γ' 235 — ***Ρ. Ποτλῆ*** Ε' 515 — ***Μ. Γεδεὼν*** Πατρ. Πίνακες σ. 702 — Le Quien Ι' σ. 1233. — 42) **W. Regel** ὡς ἀνωτ. σ. 90. — ***Α. Κεραμέως*** ἱερ. βιβλ. Δ' 20 — ***Σάρδ. Γερμανοῦ*** ὡς ἀνωτ. σ. 103 — ***Κ. Δελικάνη*** κλπ. Β' 4. 373. Γ' 310. 325. 333. — ***Κώδ.*** Π. Ἀρχ. Α' 104. 438. Β' 23. — ***Νομ.*** Συναγωγὴ 130. 244. 255. — ***Π. Νεοκλέους*** τὸ καν. δίκαιον τοῦ Π. Ἱεροσολύμων σ. 40 — ***Γ. Μαζαράκη*** συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας σ 471 — ***Δελτίον*** κλπ. ὡς ἀνωτ. σ. 473. — 43) ***Κώδ.*** Π. Ἀρχ. Ζ' 34. — 44) ΧΙ' σ. 2 ΧΙΙΙ' σ. 55.

τοσύγκελλος κὺρ ***Νεόφυτος***», τῶν κανονικῶν ψήφων γενομένων ἐν τῷ ἐν Ρουστζουκίῳ ἱ. ναῷ τῆς ἁγίας Τριάδος [45].

Νεοφύτου «φυγῇ καὶ δραπετεύσει χρησαμένου μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ Ρουστζουκίου» — ἐξελέγη (Μάϊος 1813) «ὁ ὁσιώτατος ἐν ἱερομον. κὺρ ***Ἰάκωβος***, ἄνθρωπος γνωστὸς καὶ παρὰ σεβασμίοις γέρουσι ἀρκετοὺς χρόνους δουλεύσας καὶ κατὰ πάντα δόκιμος», τῶν καν. ψήφων γενομένων ἐν τῷ καθεδρικῷ ἱ. ναῷ τῶν ἁγ. Ἀποστόλων ἐν Τορνόβῳ [46].

Ἰακώβου «οἰκείᾳ βουλῇ καὶ αὐθαιρέτῳ προαιρέσει παντελῆ παραίτησιν ποιησαμένου» — ἐξελέγη (Ἀπρίλιος 1818) «ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης (ἐπισκοπῆς) Διοκλείας κὺρ ***Θεόκλητος***», τῶν κανον. ψήφων γενομένων ἐν τῷ αὐτῷ ἱ. ναῷ [47].

Θεοκλήτου «οἰκείᾳ βουλῇ καὶ αὐθαιρέτῳ γνώμῃ παντελῆ παραίτησιν πεποιηκότος» — ἐξελέγη (Μάρτιος 1828) «ὁ ὁσιώτατος ἀρχιμανδρίτης κὺρ ***Νεόφυτος***», τῶν κανον. ψήφων γενομένων ἐν τῷ αὐτῷ ἱ. ναῷ [48])

Νεοφύτου «ἐκ περιστάσεως οἰκειοθελῶς ἀποδημήσαντος καὶ εἰς ἀλλοδαπὴν μεταστάντος» — ἐξελέγη (21 8/βρ. 1832) «ὁ ὁσιώτατος πρωτοσύγκελλος κὺρ ***Νεόφυτος***», τῶν καν. ψήφων γενομένων ἐν τῷ κατὰ Ρουστζούκιον ἱ. ναῷ τῆς ἁγίας Τριάδος [49].

Νεοφύτου «τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος καὶ εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς μεταστάντος» — ἐξελέγη (Μάϊος 1840) «ὁ ὁσιώτ. πατρ. ἐφημέριος ἐν ἱερομον. κὺρ ***Κύριλλος***», τῶν καν. ψήφων γενομένων ἐν τῷ πατριαρχ. ναῷ ΚΠόλεως, τῇ συναινέσει τοῦ μ. Τορνόβου Νεοφύτου [50].

Κυρίλλου «οἰκειοθελῶς παραιτηθέντος ὡς ἀπὸ γραμμάτων τοῦ κυριάρχου αὐτοῦ ἱερωτάτου μ. Τορνόβου Νεοφύτου ἐγένετο πληροφορία πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν» — ἐξελέγη (8/βρ. 1842) «ὁ θεοφ. ἐπίσκοπος Μελιτουπόλεως ***Συνέσιος***», τῶν καν. ψήφων γενομένων ἐν τῷ αὐτῷ ἱ. ναῷ [51].

Συνεσίου «διὰ καν. ψήφων καὶ συνοδ. ἐκλογῆς προβιβασθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς ἁγιωτάτης μ/λεως Ρόδου» — ἐξελέγη μητροπολίτης (1 Μαΐου 1865) «ὁ θεοφ. ἐπίσκοπος Περιστερᾶς κὺρ ***Παΐσιος***», τῶν καν. ψήφων γενομένων ἐν τῷ πατρ. ναῷ ΚΠόλεως [52].

Παϊσίου μετατεθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς ἁγιωτάτης μ. Σκοπείων (11 Μαρτ. 1868) διέμενεν ἔκτοτε ἡ ἐπαρχία ἄνευ ἰδίου ἀρχιερέως [53].

---

45) ΧΙ′ σ. 13. — 46) ΧΙ′ σ. 18 — Παρῃτήθη τῇ 1. Ἀπρ. 1818 (ΧΙ′ 19). — 47) ΧΙ′ σ. 21. Παρῃτήθη τῇ 24 Φεβρ. 1828 (ΧΙ′ σ. 31). — 48) ΧΙ′ σ. 31 — ὅρα καὶ ἀνωτέρω σημ. 12. — 49) ΧΙ′ σ 41. — 50) *Κώδ.* Π. Ἀρχ. ΙΔ′ 363. — Παρῃτήθη τῇ 1 Σ/βρ. 1842 (ΧΙΙ′ σ. 5). — 51) *Κώδ.* Π. Ἀρχ. ΚΒ′ 51. — 52) ***αὐτόθι*** σ. 466. — 53) *Κώδ.* ΞΖ′ 26. 172.

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΚΑΤΩ ΧΡΟΝΟΥΣ

Τὸ τελευταῖον δὲ τοῦτο γίνεται ἐπίσης καὶ ἐπὶ χοροστασίας, ἀντὶ τοῦ Πατριάρχου, τοῦ Μεγάλου Πρωτοσυγκέλλου [6]). Κατὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν ποιουμένην ἐκ τοῦ ἱεροῦ βήματος, ψάλλεται, τοῦ Πατριάρχου ἀπὸ τοῦ θρόνου εὐλογοῦντος μετὰ σταυροῦ τὸ ἐκκλησίασμα, ὑπὸ τοῦ πρωτοψάλτου, βοηθουμένου ὑπὸ τῶν χορῶν, τὸ *Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα ἡμῶν Κύριε φύλαττε· εἰς πολλὰ ἔτη δέσποτα.*

Ἐν τῷ ὄρθρῳ, ἀναγινωσκομένων ὑπὸ τοῦ πρωτοκανονάρχου τοῦ Οἴκου, τοῦ Μηνολογίου καὶ τοῦ Ὑπομνήματος τῆς ἡμέρας, εἰσέρχεται ὁ Πατριάρχης εἰς τὸν ναὸν καὶ ἱστάμενος εἰς τὸ μέσον, σταυροκοπεῖται καὶ εὐλογεῖ τὸν λαόν, τοῦ πρωτοψάλτου ψάλλοντος τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη* ὡς τοῦτο γίνεται καὶ ἐν τῷ ἑσπερινῷ κατὰ τὴν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Πατριάρχου εἴσοδον, μεθ' ὃ ὁ πρωτοψάλτης ἄρχεται ψάλλειν τὰς Καταβασίας [7]). Εἰς τὸν Ν′ ψαλμὸν μετὰ τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου, ψαλλομένου ἔτι ὑπὸ τοῦ λαμπαδαρίου τοῦ στίχου *Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας κλπ.* ἀργῶς καὶ ἐμμελῶς, ὁ πρωτοψάλτης ψάλλει αὐτῷ εὐλογοῦντι τὸν λαὸν καὶ ἐπιστρέφοντι εἰς τὸν θρόνον τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη* εἰς μέλος ἀργοσύντομον· τὸ αὐτὸ ἐπίσης ὑπὸ τοῦ πρωτοψάλτου ψάλλεται καὶ μετὰ τὴν

---

[6]) Διὰ τὰς χοροστασίας ὁ Πατριάρχης εἰσέρχεται εἰς τὸν ναὸν πάντοτε διὰ τῆς βασιλικῆς πύλης τοῦ ναοῦ προηγουμένου ἅπαντος τοῦ κλήρου· ὁσάκις πρόκειται νὰ χοροστατήσῃ ὁ Πρωτοσύγκελλος, οὗτος κατέρχεται εἰς τὸν ναὸν καὶ εἰσερχόμενος ἐκ τῆς νοτίας θύρας τοῦ ναοῦ παραλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ κλητῆρος καὶ διὰ τοῦ παρεκκλησίου τῆς Παμμακαρίστου, ἀνοιγομένης πρὸς τοῦτο τῆς θυρίδος τοῦ κιγκλιδώματος, ὁδηγεῖται καὶ καταλαμβάνει τὴν οἰκείαν θέσιν.

[7]) Ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ οὐδέποτε ἐπιτρέπεται εἰς χοροστατοῦντα ἀρχιερέα νὰ ψάλλῃ τὰς Καταβασίας· τὸ ψάλλειν ταύτας εἶναι ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τοῦ πρωτοψάλτου.

ἀπ' ἄμβωνος ἀνάγνωσιν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου [8]) ἀντὶ τοῦ *Δόξα σοι Κύριε δόξα σοι*. Μετὰ δὲ τὴν μεγάλην εἴσοδον, μετὰ τὸ τέλος τοῦ χερουβικοῦ ὕμνου, ὁ πρωτοψάλτης συντόμως ψάλλει τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη* εἰς τὸν Πατριάρχην, καθ' ὃν χρόνον ὁ λαμπαδάριος ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ χοροῦ περαίνει τὸν χερουβικὸν ὕμνον διὰ τοῦ Ἀλληλούϊα. Κατὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας, γενομένην ἐν τῷ ἱερῷ βήματι ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦντος ἐφημερίου, ὁ πρωτοψάλτης ψάλλει τὸ *Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα ἡμῶν*, μεθ' ὃ ὁ Πατριάρχης ἱστάμενος εἰς τὰς τελευταίας βαθμίδας τοῦ θρόνου, διανέμει εἰς τὸ ἐκκλησίασμα τὸ ἀντίδωρον, τῶν μουσικῶν χορῶν ψαλλόντων ἀπὸ χοροῦ ἐκ τῶν Καταβασιῶν τῆς ἡμέρας τόσους Εἱρμοὺς ὅσοι ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν περάτωσιν τῆς διανομῆς.

Ἐν πατριαρχικῇ καὶ συνοδικῇ λειτουργίᾳ μετὰ τὸ *Αἰνεῖτε* τῶν Αἴνων, ὁ πρωτοψάλτης ψάλλει τὴν ἀρχαίαν πατριαρχικὴν φήμην [9]) εἰς μέλος ἀρχαῖον, ὅτε ὁ Πατριάρχης κατέρχεται βραδέως τὸν θρόνον καὶ διευθυνόμενος ἵσταται πρὸ τῆς Ὡραίας Πύλης δια τὰ περαιτέρω· πρὸ δὲ τῆς εἰσόδου αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον βῆμα εὐλογεῖ τὸν λαόν, τοῦ πρωτοψάλτου πάλιν ψάλλοντος αὐτῷ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη εἰς μέλος ἀργοσύντομον. Μετὰ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Γ' ἀντιφώνου ψαλλομένου τοῦ Εἰσοδικοῦ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν συλλειτουργούντων ἀρχιερέων, εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ, ὁ πρωτοψάλτης ψάλλει αὖθις εἰς μέλος σύντομον τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ἵνα ὁ Πατριάρχης εὐλογήσῃ τὸν λαὸν καὶ εἶτα εἰσέλθῃ εἰς τὸ ἅγιον βῆμα. Ὅταν ὁ Πατριάρχης ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῆς Ὡραίας Πύλης μεγαλοφώνως ἐκφωνῇ τὸ *Κύριε Κύριε ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ* κ.λ.π. ὁ πρωτοψάλτης ἀπαντᾷ ψάλλων χαμηλοφώνως τὸ Ἀμήν.

(ἀκολουθεῖ).

---

8) Μετὰ τὴν ἐκ τοῦ ἄμβωνος ἀνάγνωσιν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ψάλλεται τὸ **Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι**· ὅταν ὅμως ἀκολουθῇ κήρυγμα ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου τότε εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ πρωτοψάλτου τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη δέσποτα*. Σημειωτέον δὲ ὅτι μόνον χοροστατοῦντος ἢ λειτουργοῦντος τοῦ Πατριάρχου ψάλλεται ἐν τῷ ναῷ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*· ἄλλου ἀρχιερέως χοροστατοῦντος ἢ λειτουργοῦντος ἐνταῦθα ψάλλεται πάντοτε τὸ *Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι*.

9) Ὁ Πατριάρχης καταβαίνει βραδέως ἀπὸ τὸν θρόνον, ὅταν ὁ πρωτοψάλτης ψάλλων τὴν φήμην εὑρίσκεται εἰς τὸ μέλος τῆς λέξεως *καὶ ἀρχιερέα*, εἰς τὴν συλλαβὴν ἐπαναλαμβανομένην *ἀρχι*. Οὕτω παρέδωκαν νὰ γίνηται οἱ Πατριάρχαι τῆς παλαιοτέρας ἐποχῆς.— Εἰς ἄλλον ἀρχιερέα μέλλοντα νὰ λειτουργήσῃ ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ ὑπὸ τοῦ λαμπαδαρίου ψάλλεται τὸ Αἰνεῖτε διὰ τὴν προσκύνησιν τῶν εἰκόνων, μεθ' ὃ ὁ ἀρχιερεὺς ἀμέσως εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον βῆμα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ

Τιμητικὴ διάκρισις.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ εὐσήμου ἑορτασμοῦ τῆς αἰσίως συμπληρωθείσης Ἑκατονταετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ αὐτοῦ ἀνηγόρευσε τὴν Α. Θ. Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Βενιαμὶν τὸν Α' Ἐπίτιμον Διδάκτορα αὐτῆς, ἀποστείλασα Αὐτῷ τὸ σχετικὸν Δίπλωμα.

Αἱ ἱ. ἀκολουθίαι τῆς Μ. Ἑβδομάδος.

Μετ' ἐπιβαλλούσης ἐκκλησιαστικῆς κατανύξεως καὶ ἐν συρροῇ πυκνοτάτῃ εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος ἐτελέσθησαν ἐν τῷ πανσέπτῳ πατριαρχικῷ ναῷ αἱ ἱεραὶ αὗται ἀκολουθίαι καὶ τελεταὶ προεξαρχούσης πάντοτε τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, συγχοροστατούντων Αὐτῇ καὶ σεβ. συνοδικῶν. Ἡ ἀνάγνωσις τῶν 12 εὐαγγελίων τῆς Μ. Πέμπτης ἐγένετο ὑπὸ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, τῶν συγχοροστατούντων Αὐτῇ Μητροπολιτῶν Προύσης, Θεοδωρουπόλεως, Λαοδικείας καὶ Αἴνου, τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου, τοῦ Ἀρχιγραμματέως, τοῦ Μ. Ἀρχιμανδρίτου, τοῦ Μ. Συγκέλλου, τῶν δύο πατριαρχ. ἐφημερίων καὶ τοῦ τελευταίου ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρχιδιακόνου. Κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τῆς Μ. Παρασκευῆς κατάλληλον λόγον ἐξεφώνησεν ὁ πανοσιολογ. Μ. Πρωτοσύγκελλος κ. Ἀδαμάντιος.

Ἡ Λαμπροφόρος Ἀνάστασις.

Μετὰ ἐκκλησιαστικῆς μεγαλοπρεπείας ἐτελέσθη τὴν νύκτα ἡ θ. λειτουργία ὑπὸ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος συνιερουργούντων Αὐτῇ καὶ τῶν σεβ. συνοδικῶν Προύσης, Ἡλιουπόλεως, Θεοδωρουπόλεως καὶ Λαοδικείας. Τὴν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ Πατριαρχικὴν Ἐγκύκλιον πρὸς τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα ἀνέγνω ἀπὸ τοῦ ἱ. ἄμβωνος ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος. Περὶ ὥραν δὲ 10.15' π. μ. ἐτελέσθη καὶ ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Ἀναστάσεως. Ἡ Α. Θ. Παναγιότης, ἐν συνοδείᾳ τῶν ἀνωτέρων κληρικῶν καὶ τῶν ὀφφικιάλων τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς, προσελθοῦσα εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Μ. Συνοδικοῦ, ἐνεδύθη τὴν πατριαρχικὴν στολὴν τοῦ «Ἰεσσαί», παρισταμένων ἐν ἀρχιερατικῇ ἀμφιέσει τῶν σεβ. μ/τῶν Προύσης, Σάρδεων, Ἡλιουπόλεως, Θεοδωρουπόλεως καὶ Λαοδικείας καὶ πολλῶν ἐπισήμων, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐμμελῶς τὸ «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Κατελθούσης τῆς πομπῆς εἰς τὸν πατριαρχ. ναὸν ἐψάλη ὁ

Ἑσπερινός, ἀναγνωσθείσης τῆς σχετικῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς κατὰ τὸ κρατοῦν ἔθος εἰς διαφόρους γλώσσας: ἀπὸ τοῦ ἱ. Συνθρόνου ὑπὸ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἑλληνιστὶ — ἀπὸ τοῦ ἱ. βήματος ὑπὸ τῶν σεβ. μ/τῶν: Προύσης τουρκιστί, Ἡλιουπόλεως γαλλιστὶ καὶ ρουμανιστί, Θεοδωρουπόλεως λατινιστὶ καὶ Λαοδικείας γερμανιστὶ — ἀπὸ θέσεων ἐκτὸς τοῦ ἱ. βήματος ὑπὸ διαφόρων κληρικῶν: τοῦ ρώσσου ἀρχιμ. Ἰωνᾶ ρωσσιστί, τοῦ σέρβου πρωθιερέως κ. Χαϊδούκοβιτς σλαβωνιστί, τοῦ ἱερέως Καλλινίκου ἀρμενιστί, τοῦ πρωθιερέως τῆς ἀγγλ. ἐκκλησίας κ. Ὄκλεη ἀγγλιστί, τοῦ τριτεύοντος τῶν πατρ. διακόνων Μελετίου ἰταλιστί, τοῦ πατριαρχ. διακόνου Γεωργίου σερβιστί, τοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ Θεολογικῇ Σχολῇ ὑποτρόφου τῆς Ἐκκλησίας Ἀντιοχείας διακόνου Ραφαὴλ ἀραβιστί — καὶ τελευταῖον ἀπὸ τοῦ ἱ. ἄμβωνος ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρχιδιακόνου καὶ αὖθις ἑλληνιστί. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἑσπερινοῦ ἡ ἐκκλησιαστικὴ πομπὴ ἀνασχηματισθεῖσα ἀνῆλθεν εἰς τὸ Μ. Συνοδικὸν ἔνθα ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια τῶν προσελθόντων κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ ἑσπερινοῦ, διανείμασας αὐτοῖς τὰ εἰθισμένα πασχαλινὰ ᾠά.

Παρέστησαν κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἡ Α. Β. Υ. ἡ ἰταλὶς πριγκήπισσα Μαρία τῆς Σαβοΐας μετὰ τῶν συνοδῶν αὐτῆς — ὁ ὑποδιοικητὴς Φατὴχ κ. Ραοὺφ Ντεμίρτας μετὰ τοῦ ἐπάρχου Φανυρίου κ. Σαμπίτ — ὁ ἐξοχώτ. πρεσβευτὴς τῆς Ρουμανίας κ. Ἀλὲξ Τελεμὰκ μετὰ τοῦ στρατιωτικοῦ ἀκολούθου ἐν στολῇ συνταγματάρχου κ. Γεώργκε Ἴων καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ τοιούτου κ. Μανέσκο — οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι: Ἑλλάδος κ. Λ. Γάφος μετὰ τῶν ὑποπροξένων κ. Γ. Χριστοδούλου καὶ Θ. Γρίβα, Γιουγκοσλαβίας κ. Ἰ. Βούκοτιτς, Ρουμανίας κ. Κρέτζου μετὰ τοῦ ὑποπροξένου κ. Μπιμπέσκο καὶ τῶν κυριῶν αὐτῶν, Οὐγγαρίας κ. Μπαρκότσι, Ἀλβανίας κ. Ἀ. Τζαζούλη μετὰ τοῦ κ. ὑποπροξένου, Τσεχοσλοβακίας κ. Γκριγκὸρ μετὰ τῆς κυρίας αὐτοῦ, Ἀμερικῆς κ Μόρχεαδ μετὰ τῆς κυρίας αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ τοῦ Προξενείου, ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Γ. Προξενείου τῆς Πολωνίας κ. Θ Παπαζιάν, ἐκ μέρους τοῦ ἐξοχ. Γάλλου πρεσβευτοῦ ὁ Γραμματεὺς τῆς Πρεσβείας κ. Ραϊμὸνδ Πόνς μετὰ τῆς κυρίας αὐτοῦ, ὁ ἐμπορικὸς ἀκόλουθος αὐτῆς κ. Λορὰν μετὰ τῆς κυρίας καὶ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ, ἡ ἰδιαιτέρα γραμματεὺς τοῦ Ἀμερικανοῦ πρεσβευτοῦ μὶς Κάθριν, ὁ αἰδ. ἄγγλος πρωθιερεὺς κ. Ὄκλεη μετὰ τῆς κυρίας καὶ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ, ὁ β' γραμματεὺς τῆς ἀγγλ. πρεσβείας κ. Δίξων μετὰ τῆς κυρίας αὐτοῦ, ὁ ἐμπορικὸς ἀκόλουθος αὐτῆς Οὔνβην μετὰ τῆς κυρίας αὐτοῦ, ὁ Σύμβουλος τῆς Βελγ. πρεσβείας κ. Ροτέ, ὁ Βέλγος πρόξενος κ. Ὀλιβιὲ Ζουμοὺλ καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ Προξενείου κ. Κοτσίφη μετὰ τῶν κυριῶν αὐτῶν, ὁ διευθύνων τὸ Βραζιλιανὸν Προξενεῖον κ. Κ. Γαζιάδης μετὰ τῆς κυρίας αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ ἀποστολῇ ἐνταῦθα ἀντιπροσώπου τῆς Βραζ. κυβερνήσεως κ. Ἀρμάνδου Κάλδας, ὁ παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ τῶν σιδηροδρόμων τῆς Ἀνατολῆς ἕλλην ἀντιπρόσωπος κ. Ε. Στασινόπουλος, ὁ πρόεδρος τῆς ἐνταῦθα γιουγκοσλαβ. Λέσχης κ. Στογιάννοβιτς, ὁ γιουκοσλ. δημοσιογράφος κ. Γ. Βουκιλίτσα, ὁ ἀρχαιολόγος καθηγητὴς κ. Ἰ. Στσούκιν, οἱ ἐν τῷ ἐνταῦθα πανεπιστημίῳ καθηγηταὶ κ. κ. Φουσὲ καὶ Σαβὰρδ μετὰ τῶν κυριῶν αὐτῶν, ὁ διευθυντὴς τοῦ Ροβερτείου κολλεγίου Δρ Ράϊτ μετὰ τῆς κυρίας αὐτοῦ, ὁ διευθυντὴς τῆς χριστιαν. ἑνώσεως τῶν νέων κ. Μπέκερ, οἱ ὀφφικιάλοι τῆς Ἐκκλησίας, τὸ Νομικὸν Συμβούλιον τῶν Πατριαρχείων, ἀντιπρόσωποι τῶν ἐφοριῶν καὶ ἐπιτροπῶν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν παρακειμένων ἐπαρχιῶν, πλεῖστοι ἐκ τῶν προκρίτων τοῦ ὁμογενοῦς ἰατρικοῦ, καθηγητικοῦ, ἐμπορικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ κόσμου.

Ἡ ὑποβολὴ συγχαρητηρίων καὶ διανομὴ ᾠῶν διαρκέσασα μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς

Κυριακῆς ἐξηκολούθησε καὶ τὴν ἐπιοῦσαν Δευτέραν, καθ' ἣν προσῆλθεν ὁ ἀναπληρῶν τὸν ἀπουσιάζοντα εἰς Ἑλλάδα σχολάρχην τῆς Θεολ. σχολῆς πανοσιολ. καθηγητὴς ἀρχιμ. κ. Χρ. Κορωναῖος μετὰ τοῦ καθηγητικοῦ συλλόγου, ὁ ἱ. κλῆρος καὶ αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ πλῆθος ὁμογενῶν.

Ἡ Α. Θ. Π. ἐδέχθη συγχαρητήρια τηλεγραφήματα καὶ γράμματα ἀπὸ μέρους τῶν Μακαριωτάτων Πατριαρχῶν καὶ Προέδρων τῶν ὀρθ. αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, τῶν ἀρχηγῶν τῶν ξένων Ἐκκλησιῶν, τῶν ἱεραρχῶν τοῦ Θρόνου καὶ διαφόρων προσωπικοτήτων, πρὸς οὓς καὶ ἀπήντησε καταλλήλως. Τὴν Δευτέραν τοῦ Πασχα ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀντεπεσκέφθη αὐτοπροσώπως κατ' οἶκον τοὺς ἐν Φαναρίῳ, Πέραν καὶ Βοσπόρῳ σεβ. συνοδικούς, διὰ δὲ τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου τὴν μὲν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα ἀντισυνεχάρη τοὺς Γενικοὺς Προξένους τῶν Ὀρθοδόξων Κρατῶν, τὰς δὲ ἐφεξῆς ἡμέρας ἀντεπεσκέφθη τοὺς ἐκ τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν προσελθόντας καὶ τοὺς τῶν λοιπῶν ξένων Κρατῶν ἀντιπροσώπους, διαβιβάσασα ἅμα τὰς πατριαρχικὰς Αὐτῆς εὐλογίας πρὸς διαφόρους διὰ τοῦ Μ. Ἀρχιδιακόνου καὶ τῶν λοιπῶν πατριαρχ. διακόνων.

Πατριαρχικαὶ χοροστασίαι.

— Ἐκτὸς τῶν ἀλλαχοῦ σημειωθεισῶν πατριαρχικῶν χοροστασιῶν ἡ Α. Θ. Π. ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ πανσέπτῳ πατριαρχικῷ ναῷ τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως (3 Ἀπρ.) καὶ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων (25 ἰ. μ.), εὐλαβεῖ δὲ προσκλήσει τῆς ἐκκλ/κῆς ἐπιτροπῆς Εὐαγγελιστρίας (Προπ. Ταταούλων) μεταβᾶσα ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ φερωνύμῳ ἱ. ναῷ τῇ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν (18 ἰ. μ.) γενομένη δεκτὴ καὶ προπεμφθεῖσα μετὰ τιμῶν καὶ ἐνδείξεων βαθείας εὐλαβείας πρὸς τὸ πρόσωπον Αὐτῆς.

-- Ὡσαύτως ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ πανσέπτῳ πατριαρχικῷ ναῷ κατὰ τὰς λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων καὶ τὰς ἀκολουθίας τῶν Χαιρετισμῶν, ἐκτὸς τῶν Προηγιασμένων τῆς 14ης, 15ης, καὶ 16ης καὶ τῶν ἀκολουθιῶν τοῦ Μεγάλου Κανόνος καὶ τῶν τελευταίων Χαιρετισμῶν, καθ' ἃς ἀντὶ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, οἰκουρούσης συνεπείᾳ ἐλαφρᾶς ἀδιαθεσίας, ἐχοροστάτησαν κατὰ μὲν τὴν τῶν τελευταίων Χαιρετισμῶν ὁ σεβ. Μ/της Χριστουπόλεως κ. Μελέτιος, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς ὁ πανοσιολογ. Μ. Πρωτοσύγκελλος, ὁ τελευταῖος χοροστατήσας καὶ κατὰ τὴν Ε' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν καὶ κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Λαζάρου.

Πατριαρχικὸς Ναός.

Ἐπὶ τῇ μεταθέσει τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἀπὸ τῆς 23 Ἀπρ. εἰς τὰς 3 Μαΐου πανηγυρίζοντος τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ τὴν θ. λειτουργίαν ἐτέλεσεν ὁ σεβ. Μ/της Χριστουπόλεως κ. Μελέτιος.

Θεῖον κήρυγμα.

Κατὰ τὰς Κυριακὰς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, τὰς ἐν τῷ μηνὶ Ἀπριλίῳ, ἐν τῷ πανσέπτῳ πατριαρχικῷ ναῷ ἐκήρυξαν τὴν μὲν Γ' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν ὁ πανοσιολογ. Μ. Ἀρχιδιάκονος Γρηγόριος, τὴν δὲ Κυριακὴν τῶν Βαΐων ὁ Πατριαρχικὸς Διάκονος αἰδεσιμολ. Γεώργιος Ἀναστασιάδης. Τὴν Ἁγίαν καὶ Μεγάλην Παρασκευὴν ἐκήρυξεν, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἐσημειώθη, ὁ πανοσιολογ. Μ. Πρωτοσύγκελλος κ. Ἀδαμάντιος.

Ἐν τοῖς λοιποῖς ἱ. ναοῖς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐκήρυξαν οἱ ἑκασταχοῦ ἱερουρ-

γοῦντες Ἀρχιερεῖς, οἱ τακτικοὶ ἱεροκήρυκες τῶν ναῶν, ἐν οἷς ὑπάρχουσι τοιοῦτοι, καὶ οἱ τὸ δικαίωμα τοῦ κηρύττειν ἔχοντες ἐκ τῶν ἱερατικῶς προϊσταμένων αὐτῶν. Πρὸς τούτοις ἐκτάκτως ὁρισθέντες ἐκήρυξαν: ὁ Ἀρχειοφύλαξ τῶν Πατριαρχείων θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Χαριουπόλεως κ. Γεννάδιος τὴν Τετάρτην τῆς Δ′ Ἑβδομάδος ἐν τῷ ἱ. ναῷ Ἁγίου Γεωργίου Ποτηρᾶ καὶ κατὰ τοὺς Χαιρετισμοὺς τῆς Δ′ Ἑβδομάδος ἐν τῷ ἱ. ναῷ Ἁγίας Παρασκευῆς Χάσκιοϊ — ὁ πανοσιολ. Μ. Ἀρχιμανδρίτης Καλλίνικος τὴν Γ′ Κυριακὴν τῶν νηστειῶν ἐν τῷ ἱ. ναῷ Παναγίας Ἕξ Μαρμάρων, κατὰ τοὺς Χαιρετισμοὺς τῆς Δ′ Ἑβδομάδος ἐν τῷ ἱ. ναῷ Βαλατᾶ καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους Χαιρετισμοὺς ἐν τῷ ἱ. ναῷ Ἁγίου Νικολάου Τζιβαλίου—ὁ πανοσιολογ. Τριτεύων Μελέτιος κατὰ τοὺς τελευταίους Χαιρετισμοὺς ἐν τῷ ἱ. ναῷ Ἁγίας Κυριακῆς Κοντοσκαλίου—ὁ πανοσιολογ. Ὑπογραμματεὺς τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου Πολύευκτος κατὰ τοὺς Χαιρετισμοὺς τῆς Δ′ Ἑβδομάδος ἐν τῷ ἱ. ναῷ Παναγίας Μουχλίου καὶ κατὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων ἐν τῷ ἱ. ναῷ Ἁγίας Κυριακῆς Κοντοσκαλίου—ὁ πανοσιολογ. Μ. Ἐκκλησιάρχης Ἰσίδωρος τὴν Τετάρτην τῆς Γ′ Ἑβδομάδος ἐν τῷ ἱ. ναῷ Ἁγίου Γεωργίου Ποτηρᾶ, τὴν Δ′ Κυριακὴν ἐν τῷ ἱ. ναῷ ἁγίου Μηνᾶ Ὑψωμαθείων καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους Χαιρετισμοὺς ἐν τῷ ἱ. Ἁγιάσματι τῶν Βλαχερνῶν — ὁ ἱερολογ. Διάκονος Ἀνδρέας, Ἐπιμελητὴς ἐν τῇ ἱερᾷ Θεολογικῇ Σχολῇ, κατὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων ἐν τῷ ἱ. ναῷ Παναγίας Σαλματομβρουκίου—ὁ ἱεροκήρυξ Ἁγίας Τριάδος Πέραν ἱερολογ. Διάκονος Αἰμιλιανὸς κατὰ τὴν Ε′ Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν ἐν τῷ ἱ. ναῷ Ἁγίων Θεοδώρων Βλάγκας—ὁ ἱεροκήρυξ Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Ὑψωμαθείων ἱερολογ. Διάκονος Κωνσταντῖνος κατὰ τὴν Ε′ Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν ἐν τῷ ἱ. ναῷ Ἁγίου Γεωργίου Ἐδιρνὲ - καποῦ καὶ ὁ ἱερολ. Διάκονος Αἰμιλιανὸς Ζαχαρόπουλος τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων ἐν τῷ ἱ. ναῷ Ἁγίου Ἰωάννου τῶν Χίων.

Ὀφφικιάλοι.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης, βαθέως ἐκτιμῶσα τὸ μακρὸν καὶ τετιμημένον ἔργον, ὅπερ ἐν ἀφοσιώσει καὶ ζήλῳ ἀκραιφνεῖ καρποφόρως ἐπὶ ἥμισυν αἰῶνα διεξήγαγεν ὁ ἐντιμολογιώτατος κ. Δημοσθένης Οἰκονομίδης, ὡς καθηγητὴς ἀνωτέρων ἐνταῦθα ἐκπαιδευτηρίων καὶ ἀλλαχοῦ καὶ ὡς ἐπιστήμων καὶ συγγραφεύς, ἀπένειμεν αὐτῷ ἐπ᾽ εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς πεντηκονταετίας τῆς ἐν τῷ σταδίῳ τῶν γραμμάτων δράσεως αὐτοῦ, τὸ ὀφφίκιον τοῦ Ἄρχοντος Διδασκάλου τοῦ Γένους.

Ὀνομαστήρια.

— Τοῖς ἑορτάσασι τὴν ἐπέτειον τῆς ἑορτῆς τοῦ ὀνόματος αὐτῶν σεβ. Μητροπολίταις Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Διοδώρῳ (5), Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου κ. Γεωργίῳ (3 Μαΐου), καὶ Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγίου Ὄρους κ. Σωκράτει (16), ἡ Α. Θ. Παναγιότης συνεχάρη διὰ γραμμάτων.

— Τῷ ἑορτάσαντι ὡσαύτως τὴν ἑορτὴν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐντιμολογιωτ. Ἄρχοντι Μεγάλῳ Πρωτεκδίκῳ κ. Γεωργίῳ Παπαδοπούλῳ ἡ Α. Θ. Παναγιότης συνεχάρη καὶ ηὐχήθη διὰ τοῦ πανοσιολογ. Μ. Πρωτοσυγκέλλου κ. Ἀδαμαντίου.

Ἐπισκέψεις.

Ἐπεσκέφθησαν τὰ Πατριαρχεῖα καὶ ἐγένοντο δεκτοὶ παρὰ τῇ Α. Θ. Παναγιότητι:

— Τῇ 3 Ἀπριλ. ὁ Dr John R. Mott, Πρόεδρος τοῦ Παγκοσμίου Συνεδρίου

τῆς Χριστιανικῆς Ἀδελφότητος τῶν Νέων, ἐπανερχόμενος κατόπιν μακρᾶς διαμονῆς ἐν Ἰνδίαις καὶ μεταβαίνων εἰς τὰ προσεχῶς συγκροτηθησόμενα δύο Παγχριστιανικὰ Συνέδρια, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν κ. κ. H. T. Baker καὶ Δημητρίου Κίκη.

— Τῇ 23 ὁ θεῖος τῆς Α. Β. Ὑ. τοῦ Ἀντιβασιλέως τῆς Γιουγοσλαυΐας Παύλου Πρίγκηψ Ἐλίμ Ντεμίντωφ μετὰ τῆς συζύγου Αὐτοῦ Πριγκηπίσσης Σοφίας Ντεμίντωφ ἐπ' εὐκαιρίᾳ διελεύσεως καὶ βραχείας διαμονῆς αὐτῶν ἐνταῦθα.

Τοὺς ἐπιφανεῖς ἐπισκέπτας ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀντεπεσκέφθη διὰ τοῦ πανοσιολογ. Μ. Πρωτοσυγκέλλου κ. Ἀδαμαντίου ἐν συνοδείᾳ τοῦ διερμηνέως τῶν Πατριαρχείων κ. Σπυρ. Κωνσταντινίδου.

— Τῇ 1 Μαΐου ἡ Α. Β. Ὑ. ἡ Ἰταλὶς Πριγκήπισσα Μαρία τῆς Σαβοΐας μετὰ τῆς συνοδείας Αὐτῆς

Τὴν Α. Β. Ὑψηλότητα, παραστᾶσαν τὴν ἐπαύριον καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Ἀναστάσεως ἐν τῷ πανσέπτῳ πατριαρχικῷ ναῷ, ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀντεπεσκέφθη διὰ τοῦ Πανοσιολογ. Μ Πρωτοσυγκέλλου ἐν συνοδείᾳ τοῦ Διερμηνέως τῶν Πατριαρχείων.

— Τῇ 1 Μαΐου ὁμὰς Ἀγγλικανῶν προσκυνητῶν, ἐπανερχομένων ἐκ τῆς ἱερᾶς ἀνὰ τοὺς Ἁγίους Τόπους ὁδοιπορίας, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Σκώτου Ἐπισκόπου τοῦ Brechin σεβ. Kenneth Mackenzie.

Ἡ Τελεταρχικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἀπετελέσθη, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ σεβ. Μ/του Λαοδικείας κ. Δωροθέου, ἐκτὸς τῶν ἐνδεδειγμένων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν τῆς Αὐλῆς ὑπαλλήλων, ἐκ τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ πανσέπτου πατριαρχικοῦ ναοῦ κ. κ. Γ. Μαϊοπούλου, Β. Μαυρίδου, Χ. Ἁγνιάδου, Γ. Παντζείρη, Γ. Κοντογιάννη, Γ. Γεωργιάδου, Ε. Χατζηγιάννη, καὶ τῶν κ. κ. Θ. Νάτσινα, Ν. Καλαμαρτζῆ, Ἀλ. Ἰατροπούλου, Στ. Ζερβοπούλου, Κ. Σαριδάκη, Δ. Κίκη, Θ. Ἀγαλλιάδου, Π. Πετροπούλου, Στ. Λούκα, Ν. Ἀργυριάδου, Κ. Βάτη, Ἐμμ. Μελιταίου, Στ. Στουπάκη, Ἀρ. Περβάνογλου, Βύρ. Στρατηγάκη, Δ. Πανέρη, Στ. Ἁγνιάδου, Γρ. Μαυρίδου, Χρ. Καραμποδὸς καὶ Π. Κανάκη.

Τοῖς ὡς ἄνω κυρίοις, σεπτῇ ἐντολῇ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἐξεφράσθη διὰ γραμμάτων τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας ἐπὶ τῇ πρόφρονι συμμετοχῇ αὐτῶν εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς ἡ Πατριαρχικὴ εὐαρέσκεια καὶ εὐλογία.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Κανονικαὶ ψῆφοι διενηργήθησαν τῇ 3 Ἀπριλίου πρὸς πλήρωσιν τῶν χηρευουσῶν ἐπαρχιῶν Τυράννων (Δυρραχίου), Κορυτσᾶς, Ἀργυροκάστου καὶ Βερατίου, κατὰ τὰ ἀλλαχοῦ σημειωθέντα.

Χειροτονίαι τῶν ἐψηφισμένων ἐπισκόπων Κορυτσᾶς καὶ Ἀργυροκάστρου ἐγένοντο τῇ 18 Ἀπρ. κατὰ τὰ ἀλλαχοῦ ὡσαύτως σημειωθέντα.

— Αἰτήσει τῆς Ἐφορίας τῆς ἐν Χάλκῃ Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς ἐνεκρίθη συνοδικῶς ἡ εἰς διάκονον χειροτονία τῶν ἐκ τῶν τελειοφοίτων τῆς Σχολῆς Δ. Παπαδοπούλου, γενομένη ἐν τῷ ἱ. Ναῷ τῶν Ταξιαρχῶν Μ. Ρεύματος, τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ὑπὸ τοῦ θεοφ. ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ κ. Φιλοθέου, Νικηφόρου Τσαμπάζογλου, γενομένη τῇ 24 Ἀπριλίου ἐν τῷ ἱ. ναῷ τῆς Σχολῆς ὑπὸ τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Χαλκηδόνος κ. Μαξίμου.

— Ἐπετράπη συνοδικῶς, ἐπὶ τῇ βάσει αἰτήσεως τῆς Κοινότητος Ἁγίου Δημητρίου Ταταούλων καὶ σχετικῆς ἐγκριτικῆς ἐκθέσεως τῆς Π. Κ. Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ εἰς ἱερέα χειροτονία τοῦ διακόνου τῆς ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καὶ Σταυ-

πηγιακῆς Μονῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Βαλουκλῆ Μηνᾶ, προοριζομένου διὰ τὴν θέσιν ἐφημερίου τῆς Κοινότητος Ταταούλων, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ συνεπείᾳ ἀσθενείας ἀποχωρήσαντος ἀπ' αὐτῆς ἱερέως Παναγιώτου Χαβαράνη. Ἡ χειροτονία τοῦ εἰρημένου διακόνου, λαβόντος τὸ ὄνομα Γερμανός, ἐγένετο ἐν τῷ ἱ. ναῷ Ἁγίου Δημητρίου Ταταούλων τῇ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ὑπὸ τοῦ σεβ. Μ/του Αἴνου κ. Γερμανοῦ.

Μητρόπολις Λέρου.

Κριθέντος ἀπαραιτήτου συνοδικῶς ὅπως, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς διασαλευθείσης ἐν Καλύμνῳ ἐκκλ/κῆς ἠρεμίας συνεπείᾳ παρεξηγήσεως μεταξὺ ποιμνίου καὶ ποιμένος, ἀντιμετωπισθῇ ριζικῶς ἡ δημιουργηθεῖσα ἀνωμαλία, ἀπεφασίσθη κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 1 Μαΐου ἡ ἀπόσπασις τῆς νήσου Καλύμνου ἀπὸ τῆς μ/λεως Λέρου — περιοριζομένης τοῦ λοιποῦ εἰς τὰς νήσους Λέρον καὶ Ἀστυπαλαίαν — καὶ ἡ προσάρτησις αὐτῆς εἰς τὴν μ/λιν Κώου. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἀνεκοινώθη τηλεγραφικῶς τῷ κλήρῳ καὶ τῇ δημογεροντίᾳ Καλύμνου μετὰ τῆς πατριαρχικῆς προτροπῆς καὶ ἀξιώσεως ὅπως ἄρξηται ἀμέσως ἡ λειτουργία τῶν ἱ. ναῶν παραμενόντων ἀπὸ ἱκανοῦ χρόνου κλειστῶν. Δι' εὐγνώμονος ἀπαντητικοῦ τηλεγραφήματος οἱ ἱερεῖς Καλύμνου ἐδήλωσαν ὅτι συνεμορφώθησαν πρὸς τὴν πατριαρχικὴν διακέλευσιν. Ἡ ὡς ἄνω συνοδικὴ ἀπόφασις ἀνεκοινώθη τηλεγραφικῶς καὶ ταῖς μητροπόλεσι Λέρου καὶ Κώου.

Ἀντιπροσώπευσις τῆς Ἐκκλησίας.

— Κατὰ τὰς ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑκατονταετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου μελλούσας νὰ διοργανωθῶσι ἰδιαιτέρας τελετὰς ἐπὶ παρουσίᾳ ἐπισήμων, ἄλλων τε καὶ ἀντιπροσώπων τῶν ἑκασταχοῦ τοῦ κόσμου πανεπιστημίων προσεκλήθη διὰ καταλλήλου γράμματος τῆς Πρυτανείας ὅπως ἀντιπροσωπευθῇ καὶ ἡ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, πρὸς εὐλογίαν τοῦ ἱστορικοῦ τούτου σταθμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου. Ἀνετέθη τῷ ἐν Ἀθήναις σεβ. Μ/τῃ Τραπεζοῦντος κ. Χρυσάνθῳ ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν Ἐκκλησίαν κατὰ τὰς ἐν λόγῳ τελετάς.

— Κατόπιν ὁμοίας προσκλήσεως πρὸς τὴν ἐν Χάλκῃ ἱ. Θεολ. Σχολὴν ἀνετέθη τῷ σχολάρχῃ σεβ. Μ/τῃ Φιλαδελφείας κ. Αἰμιλιανῷ, ἐπὶ τούτῳ μεταβαίνοντι εἰς Ἀθήνας, ἡ ἀντιπροσώπευσις τῆς ἐν λόγω σχολῆς.

Παγχριστιανικὰ Συνέδρια.

Εἰς τὰ γενησόμενα κατὰ Ἰούλιον (12—26) καὶ Αὔγουστον (3—18) ἐν Ὀξφόρδῃ καὶ Ἐδιμβούργῳ δύο συνέδρια περὶ «*Πίστεως καὶ Διοικήσεως*» καὶ «*Ζωῆς καὶ Ἔργου*», τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον θὰ ἀντιπροσωπεύσωσιν ὁ σεβ. Μητροπολίτης Θυατείρων κ. Γερμανὸς καὶ ὁ ἐν Λονδίνῳ πανοσιολ. Μέγας Ἀρχιμανδρίτης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου κ. Μιχαὴλ Κωνσταντινίδης.

Ἐκκλησιαστικὴ εὐαρέσκεια.

Διὰ γράμματος αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐγκατεστημένος ἐντιμ. ἰατρὸς κ. Ἀναστάσιος Μισιρλόγλου ἐγνώρισεν αὐτῇ ὅτι ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς

ἐκεῖ ἱ. Πατρ. καὶ Σταυροπηγ. Μονῆς τῶν Βλατάδων ἀνεγείρει ἐπ' ὀνόματι τῆς μητρὸς αὐτοῦ βιβλιοθήκην μετ' ἀναγνωστηρίου καὶ αἰθούσης μουσείου, πρὸς ἀποθησαύρισιν ἐν αὐτῷ τῶν χειρογράφων, τῶν ἱερῶν κειμηλίων καὶ τῶν ἀρχαιολογικῶν εὑρημάτων τῆς εἰρημένης Μονῆς.

Ἐπὶ τῇ εὐγενεῖ ταύτῃ χειρονομίᾳ, δι' ἧς ἡ ἀνακαινιζομένη Μονὴ προικίζεται διὰ περικαλλοῦς οἰκοδομῆς, ἐν ᾗ ἀσφαλῶς ἀποτεθησαυρισμένοι μέλλουσιν ἐφεξῆς φυλάττεσθαι οἱ θησαυροὶ τῆς Μονῆς, ἐξεφράσθη τῇ αὐτοῦ ἐντιμότητι, συνοδικῇ ἀποφάσει, διὰ σεπτῆς Πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς ὁ ἔπαινος καὶ ἡ εὐαρέσκεια τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας.

Κανονικὴ ἄδεια ἐδόθη τῷ ρουμάνῳ ἱερεῖ Ρούσσῳ πρὸς μετάβασιν εἰς Ἅγιον Ὄρος καὶ ἐπί τινα χρόνον παραμονὴν αὐτοῦ ἐκεῖ.

Αἱ συνεδρίαι τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ ταῖς Ἁγίαις ἑορταῖς τοῦ Πάσχα διεκόπησαν ἀπὸ τῆς 22 Ἀπριλίου. Εἰς τὴν τελευταίαν συνεδρίαν ἡ Α. Θ. Παναγιότης ηὐχήθη τοῖς σεβ. Μητροπολίταις τὰ εἰκότα, ἐκ μέρους δὲ τῶν Α. Α. Σεβασμιοτήτων ἀπήντησεν εὐχαριστῶν καὶ ἀντευχόμενος ὁ Α' τῇ τάξει σεβ. Μ/της Χαλκηδόνος κ. Μάξιμος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΕΩΝΙΔΟΥ

Τῇ 5ῃ τοῦ μηνὸς ἀπεβίωσε κατόπιν μακρᾶς νόσου ὁ Διευθυντὴς τοῦ Πρωτοκόλλου τῶν Πατριαρχείων Ἰωάννης Λεωνίδου.

Ὁ ἀείμνηστος, φυσιογνωμία γνωστὴ καὶ συμπαθής, εἰσῆλθεν ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ, μετὰ πολλῆς δὲ φιλοπονίας καὶ φιλοτιμίας ἐπὶ τριάκοντα τέσσαρα ἔτη ἐργασθεὶς ἐν αὐτοῖς διῆλθεν ὅλα τὰ στάδια τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας γενόμενος καὶ Γενικὸς Διευθυντὴς αὐτῶν. Ἀπὸ τοῦ 1920, τεθεὶς ὑπὸ σύνταξιν, προσελήφθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Πατριαρχείων, ὡς ἐπιμελητὴς καὶ οἰκονόμος αὐτῶν, ἀπὸ τετραετίας δὲ διωρίσθη ὡς Διευθυντὴς τοῦ Πρωτοκόλου, ἐργασθεὶς καὶ ἐν τῷ ἱερῷ κέντρῳ μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως.

Τῆς κηδείας αὐτοῦ, τελεσθείσης ἐν τῷ ἐν Πέραν ἱ. ναῷ τῶν Εἰσοδίων, προέστη ὁ σεβ. Μητροπολίτης Χαλκηδόνος κ. Μάξιμος μετὰ τῶν σεβ. Μητροπολιτῶν Θεοδωρουπόλεως κ. Λεοντίου καὶ Εἰρηνουπόλεως κ. Κωνσταντίνου. Τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἐξεπροσώπησεν ὁ πανοσιολ. Δευτερεύων κ. Μάξιμος. Παρῆσαν οἱ σεβ. Μητροπολῖται καὶ οἱ θεοφ. Ἐπίσκοποι, οἱ Πατριαρχικοὶ ὑπάλληλοι, ἀντιπροσωπεία τῆς Ἐφορίας τῶν Νοσοκομείων καὶ πλῆθος ἐκλεκτοῦ κόσμου.

Ἐπικήδειον ἀπήγγειλεν ὁ σεβ. Μητροπολίτης Χαλκηδόνος, ἐκ μέρους δὲ τῶν Πατριαρχικῶν ὑπαλλήλων προσεφώνησεν τὸν νεκρὸν ὁ Διερμηνεὺς τῶν Π/χείων κ. Σπυρ. Κωνσταντινίδης.

Ὁ νεκρὸς ἐνεταφιάσθη ἐν τῷ νεκροταφείῳ τοῦ Σισλῆ.

Τοῦ ἀειμνήστου Ἰωάννου Λεωνίδου ἡ μνήμη εἴη αἰωνία !.